

ONICI NIEUWSBRIEF

Jaargang 14, n° 27

Juni 2016

WELKOM

Internationale CI-dag
25 februari

Toch ongelooflijk dat we ondertussen al aan de 27ste editie zitten van onze ONICI-Nieuwsbrief. Wat 14 jaar geleden begon als een kleine Nieuwsbrief van een 10-tal pagina's is uitgegroeid tot bijna een echt tijdschrift van 45 à 50 pagina's. En niet alleen de Nieuwsbrief breidt uit, we gaan in de loop van de volgende 6 maanden ook onze website uitbreiden naar andere types van implanteerbare hoorapparaten, naast cochleaire implantaten.

Daarnaast verwelkomen wij in deze Nieuwsbrief en op onze website de firma 'Multi Care Systems', die wek- en waarschuwingssystemen voor doven en slechthorenden op de markt brengt.

Ook organiseert ONICI tijdens de laatste maanden van 2016 weer 4 studiedagen: 2 in Nederland en 2 in België. Wij hopen jullie alleszins op één of meerdere van deze dagen te mogen ontmoeten.

In deze Nieuwsbrief ga je ook verslagen van nationale en internationale studiedagen en congressen kunnen lezen en natuurlijk ook weer een aantal leuke verhalen van CI-gebruikers. Leo De Raeve is het voorbije half jaar ook weer zelf in de pen gekropen, met enkele belangrijke wetenschappelijke publicaties als gevolg.

We spenderen in deze Nieuwsbrief ook heel wat aandacht aan de activiteiten die georganiseerd werden naar aanleiding van de voorbije Internationale CI dag en doen in naam van Euro-CIU een oproep om hen een figuur en/of slogan aan te reiken voor de Internationale CI-dag van 2017. Natuurlijk vind je in deze Nieuwsbrief ook weer de laatste nieuwtjes van de 4 CI-firma's (Advanced Bionics, Cochlear, Med-El en Oticon Medical), van de draadloze hoorhulpmiddelen van Phonak Wireless Communications en van de wek- en waarschuwingssystemen van Multi Care Systems.

Ik hoop dat jullie weer heel wat interessante informatie in deze "ONICI-NIEUWSBRIEF" zullen vinden en wens jullie veel leesgenot en natuurlijk een fijne zomervakantie.

Leo De Raeve
Directeur ONICI

**The Ear Foundation (Nottingham) en ONICI
organiseren op 26 en 27 oktober 2016
twee studiedagen in Mechelen (B)**

***Woensdag 26 oktober 2016: ‘Vaardigheden voor de begeleiding van gezinnen met een doof kind, in therapie, school en thuis’**

door *Suzanne Harrigan (The Ear Foundation) en Leo De Raeve (ONICI)*

***Donderdag 27 oktober 2016: ‘Begeleiding van dove kinderen met bijkomende beperkingen’**

door *Suzanne Harrigan (The Ear Foundation) en Leo De Raeve (ONICI)*

Woensdag 26 oktober 2016: “Counselling and coaching skills for supporting families of children with cochlear implants in therapy, at home and in school”

Het feit dat je kind doof/slechthorend is, heeft zowel op het kind als op de ouders een enorme impact. Ouders dienen zich vrij plots te informeren rond doofheid en op korte tijd al cruciale beslissingen te nemen (CI of niet, moeten we gaan verhuizen voor revalidatie en onderwijs, gebaren leren,...) Ondanks de begeleiding door professionelen zouden sommige ouders meer willen betrokken worden in het revalidatieproces, terwijl andere ouders de opvoeding liever meer uit handen zouden willen geven. In deze cursus leer je:

- Meer inzicht verwerven in de impact van een gehoorverlies op het gezin en hun omgeving
- Vaardigheden die professionelen zouden moeten bezitten om een goed gesprek te kunnen houden met ouders van een doof/slechthorend kind
- Coaching technieken die je kan gebruiken in de begeleiding of het omgaan met ouders van een doof/slechthorend kind

Donderdag 27 oktober 2016: “Supporting children with complex needs”

Het is bekend dat 30 à 40% van de dove kinderen bijkomende beperkingen hebben, die vaak de ontwikkeling negatief beïnvloeden. Tijdens deze workshop gaan we dieper in op de mogelijke oorzaken en aanpak van deze kinderen. Zo zal er speciale aandacht gaan naar dove kinderen met een bijkomende mentale beperking, naar dove kinderen met autisme, naar CMV-kinderen en naar dove kinderen met auditieve neuropathie. Tijdens deze studiedag wordt zowel ingegaan op diagnostiek, praktische aanpak als op de herkenning van de impact op de ouders en samenwerking met ouders. Tal van gevalstudies zullen worden besproken.

Tijdens deze cursus leer je:

- welke evolutie je bij een CI-kind met een bijkomende beperking mag verwachten na implantatie
- hoe je de evolutie kan opvolgen en snel problemen kan vaststellen
- hoe je de begeleiding, revalidatie of onderwijs best kan aanpassen voor zo'n kind

Deze Engelstalige cursussen (max. 40 deelnemers/dag) richten zich op allen die betrokken zijn met de opvoeding van en het onderwijs aan dove kinderen met een cochleair implantaat: ouders, gezinsbegeleiders, leerkrachten, logopedisten, psychologen, pedagogen, taalkundigen, audiologen,...

LOCATIE: Cochlear Academy, Mechelen Campus, Schaliënhoevedreef 20 gebouw I,
2800 Mechelen-België (makkelijk bereikbaar zowel met auto als met trein)

DEELNAMEKOSTEN: € 100 /dag
(inclusief cursusmateriaal, lunch, koffie)

REGISTRATIE kan door een e-mail te sturen naar info@onici.be
Meer informatie is te vinden op <http://www.onici.be> (rubriek studiedagen/congressen)

ONICI organiseert op **donderdag 24 november 2016** te Nieuwegein (NI) een workshop over: **Auditieve training aan kinderen, jongeren en volwassenen met een cochleair implantaat**

Auditieve training is één van de belangrijkste domeinen in de revalidatie van personen met één of twee cochleaire implantaten. Binnen deze workshop zullen wij, gebaseerd op de principes van de Luisterkubus, leren hoe we zelf auditieve oefeningen kunnen aanmaken volgens de interesses van onze cliënt en hoe we vervolgens auditieve oefeningen makkelijker en moeilijker kunnen maken. Tevens zullen we speciale aandacht schenken aan het trainen van het binaurale horen en zullen we tal van revalidatiemateriaal via een beurs aan jullie voorstellen.

De workshop wordt gegeven door Leo De Raeve en twee logopedisten met veel ervaring in auditieve training vanuit KIDS-Hasselt (B).

DOELGROEP: Deze dag richt zich dan ook vooral op logopedisten, taalkundigen en therapeuten die kinderen, jongeren of volwassenen in behandeling hebben met een hoorhulpmiddel: hoorapparaat en/of cochleair implantaat. Naast een theoretische uiteenzetting wordt vervolgens in kleine groep aangeleerd hoe je hoortrainingsoefeningen kan opbouwen.

De studiedag wordt volledig **in het Nederlands** gegeven.

DATUM: donderdag 24 november 2016: 9.30-16.30u

LOCATIE: Med-el Care Center,
Weverstede 51B
3431 JS Nieuwegein (Nederland)

Het Med-el Care Center is makkelijk te bereiken met het openbaar vervoer en er is een ruime parking in de onmiddellijke omgeving.

DEELNAMEKOSTEN: € 95
(inclusief cursusmateriaal, lunch en koffie)

REGISTRATIE kan door een e-mail te versturen naar info@onici.be en naam en adres door te geven. Organisaties of zelfstandigen die beschikken over een BTW-nummer dienen dit nummer mee te delen bij registratie, dit om de facturatie correct uit te voeren.

Gezien het beperkt aantal deelnemers, en het grote succes van onze eerdere workshops rond deze topic, kun je best tijdig inschrijven.

ONICI organiseert in Vianen (NI) op **woensdag
14 december 2016** een workshop over:
**Kinderen die na implantatie niet
evolueren zoals verwacht:**
met speciale aandacht voor kinderen met **Auditieve Neuropathie
Spectrum Stoornis (ANSS)**

INHOUD:

Tijdens deze workshop gaan we dieper in op de mogelijke oorzaken en aanpak van kinderen die na implantatie niet evolueren zoals verwacht. Wij denken hier niet alleen aan kinderen met bijkomende beperkingen, maar ook aan kinderen die om andere redenen niet evolueren zoals verwacht. Er zal hierbij speciale aandacht gaan naar kinderen met Auditieve Neuropathie Spectrum Stoornis.

Tijdens deze studiedag wordt zowel ingegaan op diagnostiek als op de praktische aanpak van deze kinderen. Tal van gevalstudies zullen worden besproken.

Tijdens deze cursus leer je:

- welke evolutie je bij een kind mag verwachten na implantatie
- hoe je de evolutie kan opvolgen en snel problemen kan vaststellen
- hoe je de begeleiding, revalidatie of onderwijs best kan aanpassen voor zo'n kind
- hoe je de begeleiding, revalidatie of onderwijs best kan aanpassen aan dove kinderen met Auditieve Neuropathie Spectrum Stoornis

DOELGROEP:

Deze dag richt zich tot allen die betrokken zijn met de opvoeding, onderwijs en begeleiding van dove kinderen met een cochleair implantaat: ouders, gezinsbegeleiders, leerkrachten, logopedisten, psychologen, pedagogen, taalkundigen, audiologen,...

De studiedag wordt volledig **in het Nederlands** gegeven.

DATUM: woensdag 14 december 2016 van 9.30u-16.30u

LOCATIE: Sonova Nederland
Laanakkerweg 4,
4131 PA Vianen (Nederland)

DEELNAMEKOSTEN: € 95
(inclusief cursusmateriaal, lunch en koffie)

REGISTRATIE:

kan door een e-mail te versturen naar info@onici.be en naam en adres door te geven. Organisaties of zelfstandigen die beschikken over een BTW-nummer dienen dit nummer mee te delen bij registratie, dit om de facturatie correct uit te voeren.

Gezien het beperkt aantal deelnemers, kun je best tijdig inschrijven.

Leo De Raeve (ONICI) spreekt op
26 september 2016 in Brussel op:
“Adult Deafness in Europe”
georganiseerd door The Ear Foundation-Nottingham

De impact van gehoorverlies op het werk en leven van volwassenen en ouderen wordt vaak onderschat en bijgevolg wordt er vaak te lang gewacht om er iets aan te doen. Nochtans beschikken we vandaag de dag over zeer goede hoorapparatuur. Tijdig screenen en behandelen van een gehoorprobleem wordt ook een vele Europese landen niet door de overheid gestimuleerd. Nochtans is duidelijk aangetoond dat tijdig vaststellen en behandelen op termijn kostenbesparend is.

In navolging van hun succes in rapporteren van de impact van verworven gehoorverlies in Groot Brittannië, zal The Ear Foundation op dit congres zijn Europees rapport voorstellen dat hopelijk Europese verantwoordelijken in de gezondheidszorg zal beïnvloeden. Sue Archbold, CEO van The Ear Foundation vertelde hierover het volgende: “This new report will increase influence and access to today's hearing technology through the implementation of a European strategy”.

Tijdens deze conferentie zullen tal van Europese experts op dit vlak, dieper ingaan op de impact van verworven gehoorverlies, de echte kosten voor de gemeenschap en hoe we best dit probleem aanpakken gebruik makend van hedendaagse technologische hoorapparatuur.

Volgende sprekers hebben reeds toegestemd: Brian Lamb, Sue Archbold, Soren Haurgaard, Mark Laurenys, Lidia Best, Teresa Amat, Ciaran O'Neill, Krishan Ramdoo, Leo De Raeve, Adrian Davis, Laurence Hartmann, Wendy Huting-Schraven.

De studiedag wordt volledig **in het Engels** gegeven.

LOCATIE: Kartuizer Center
Kartuizersstraat 70
1000 Brussel (dicht bij de grote markt en het beursgebouw)
<http://www.kartuizercenter.be>

DEELNAMEKOSTEN: € 120 of £95.00 (Britse Pond)
(inclusief cursusmateriaal, lunch en koffie)

REGISTRATIE kan via de website van The Ear Foundation-Nottingham:
<http://www.earfoundation.org.uk/education/articles/831>

EURO-CIU heeft een nieuwe website
<http://www.eurociu.org>

De brug naar beter verstaan

roger Comfort Audio

PHONAK
life is on

Goed verstaan op de werkplek

Het goed kunnen functioneren op het werk is van grote waarde voor iedere werknemer. Voor slechthorenden is dat niet altijd vanzelfsprekend. De gehoorbeperking maakt dat de slechthorende zich veel meer moet inspannen dan goedgehoorde collega's, en u het is geen uitzondering dat hij/zij onder zijn/haar niveau werkt. Met de draadloze aanvullende hulpmiddelen van Phonak hoeft dat niet meer. Vergaderen, informele contactmomenten en het telefoneren worden een stuk eenvoudiger.

Cochleaire Implantaten kunnen steeds meer, maar de effectiviteit van de nieuwste digitale technieken beperkt zich tot een gebied van maximaal 2 meter rondom de CI-drager. Voorbij deze afstand gaat het spraakverstaan flink achteruit. Diverse onderzoeken tonen ook aan dat enige mate van omgevingslawaai al een grote impact heeft op het spraakverstaan. De afstand tot de spreker speelt dus een rol, maar ook omgevingslawaai hindert het spraakverstaan zodanig dat een CI-drager onvoldoende toegang tot spraakverstaan geeft. Een vergadering en een drukke kantoortuin zijn herkenbare voorbeelden voor de slechthorende op de werkvloer. Ook het telefoneren is vaak een uitdaging.

Phonak is dé specialist in werkplekaanpassingen voor slechthorenden. Met haar Roger en Comfort Audio productlijnen heeft ze altijd wel een oplossing voor elke slechthorende, waarvoor vaak goede vergoedingsmogelijkheden beschikbaar zijn. Informeer voor een gratis proef met onze apparatuur.

Voor meer informatie kijkt u op www.werkenhoren.nl of neem contact op met ons kantoor:

Sonova Belgium N.V.
Z3-Doornvel 122
1731 ZELLIK
Tel + 32 (0)2 468 19 81
infomail@phonak.be

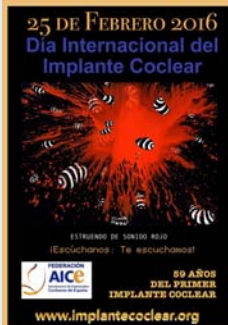
Sonova Nederland B.V.
Laanakkerweg 4
4131 PA Vianen
Tel +31 (0)88-6008850
info@phonak.nl

PHONAK
life is on

De inhoud van dit persbericht werd ter beschikking gesteld door Sonova-Wireless Communication Solutions. ONICI is niet inhoudelijk verantwoordelijk.

Internationale CI-dag 25 februari 2016 zorgt in Vlaanderen voor media-aandacht over Cochleaire Implantatie

25 februari 2016

Internationale CI-dag

59 jaar
geleden werd op
deze dag het
eerste Cochleair
Implantaat geplaatst

www.onici.be

Het vieren van de Internationale CI-dag op 25 februari heeft er voor gezorgd dat er op de Vlaamse openbare omroep deze week 2 korte reportages werden uitgezonden over het functioneren van dove kinderen met een Cochleair Implantaat en het feit dat zij anders functioneren dan de dove kinderen in het verleden.

* Op donderdag 25 februari kwam in het Vlaamse kinderprogramma Karrewiet op de zender 'Ketnet' de dove tiener Lana aan het woord. Zij is 14 jaar, draagt een CI en een hoorapparaat en volgt gewoon onderwijs zoals 70% van de dove kinderen op secundair niveau. [Via deze link, kun je het programma op de website van de Ketnet opnieuw bekijken.](#)

* Op zaterdag 27 februari werd er tijdens de **nieuwsuitzending van 19u op één**, aandacht besteed aan de familiedag die de ouders van Vlaamse CI-kinderen (VLOK-CI) op deze dag organiseerde in Zemst bij Mechelen. Ook de ouders willen de maatschappij tonen dat de populatie CI-kinderen van vandaag andere noden en behoeften hebben dan de dove kinderen van 15 jaar geleden en dat onderwijs en begeleiding dan ook op deze populatie moet aangepast worden. Zo vragen zij onder andere een betere opleiding voor de schrijftolken, want dat is de ondersteuning die door deze kinderen het meeste gevraagd wordt. Maar spijtig genoeg bestaat er in Vlaanderen hiervoor geen opleiding. [Via deze link kun je het programma opnieuw bekijken op de website van de openbare TV-omroep.](#)

Oudervereniging VLOK-CI organiseerde op zaterdag 27 februari 2016 een bedrijveninfodag in Zemst naar aanleiding van de Internationale CI-dag

bron: Nieuwsbrief VLOK-CI, juni 2016

N.a.v. van de wereld CI-dag, organiseerde VLOK-CI op zaterdag 27 februari in het Elewijt Center te Zemst een bedrijven infodag waarop onze traditionele sponsors Advanced Bionics, Cochlear en Medel uitgenodigd waren alsook Phonak en onze nieuwe sponsor Oticon Medical. Ook waren ONICI, Cochfit en onze zusterverenigingen Ahosa en Onder Ons aanwezig. Bedoeling van deze infodag was bedrijven, verenigingen, organisaties en gebruikers met elkaar in contact te brengen om op die manier onderling zoveel mogelijk informatie uit te wisselen.

Rond 9 u ontvingen we de bedrijven en verenigingen zodat de genodigden een uurtje later bij een drankje en een koffiekoek reeds de verschillende standen konden bezoeken.

Rond 11 u werden de kinderen begeleid naar hun knutsellokaal en werden de volwassenen in de congreszaal verwelkomd door onze voorzitter, Aagje Martens, waarna ze konden luisteren naar de lezingen van Leo De Raeve van ONICI en Lander Vanderstraeten-Sintobin van Cochfit.

Tijdens de middagpauze was er opnieuw voldoende tijd voor een gezellige babbel of om nog verdere informatie in te winnen bij de verschillende standen.

Na de middag gaven de bedrijven in de vorm van een workshop of lezing extra uitleg over hun firma en de laatste ontwikkelingen betreffende hun producten. De kinderen konden deelnemen aan een muziekprogramma op maat waarbij het accent zeker ook lag op het zelf creatief bezig zijn met muziek.

Omdat wij het belangrijk vinden de nieuwe generatie slechthorende en geïmplanteerde dove kinderen wat meer in de kijker te zetten, nodigden wij de openbare omroep uit om onze activiteiten te komen filmen. De VRT-reporters waren vooral geïnteresseerd in het kinderprogramma zodat ze met enthousiasme de muzikale bezigheden van onze kinderen op beeld vastlegden en eveneens enkele geïmplanteerde kinderen/jongeren aan het woord lieten. De reportage was 's avonds te zien tijdens het journaal van 19 u. (zie p.7)

De dag werd afgesloten met een kinderwedstrijd speciaal georganiseerd door onze sponsor Med-el, en met een unieke, muzikale solo-act van de negenjarige, geïmplanteerde Mauro Marissens die de hele zaal liet genieten van zijn gitaarkunsten, inclusief verschillende bisnummers.

Het hele gebeuren was uiteraard voor iedereen toegankelijk dankzij het prima werk van onze schrijf- en VGT-tolken.

Als bestuur vonden wij het fijn dat er eveneens heel wat interessante contacten konden gelegd worden die naar de toekomst toe zeker kunnen bijdragen tot een nog betere belangenbehartiging van onze kinderen.

Tot slot hopen wij dat iedereen genoten heeft van deze bedrijven infodag en willen wij nogmaals al onze genodigden bedanken voor hun aanwezigheid en voor de vele positieve reacties die wij reeds mochten ontvangen. Onze dank gaat eveneens uit naar al onze medewerkers en naar de bedrijven, verenigingen en organisaties die deze infodag mee mogelijk gemaakt hebben.

Met dank aan het VLOK-CI team voor deze bijdrage.

UMC-Utrecht vierde reeds voor de 3de keer Internationale CI-dag

Op 25 februari 2016 vierde de afdeling KNO van het UMC-Utrecht voor de 3de keer de **Internationale Cochleaire Implantaat (CI)-dag**.

Tijdens een druk bezocht middagprogramma, met meer dan 200 aanwezigen, stonden twee thema's centraal. Namelijk: 'van wetenschap tot implantaat' tot de pauze en 'muziek en CI' daarna.

'Het kan altijd beter!' is veelal de drijfveer van het wetenschappelijk onderzoek, zei **Diane Smit** KNO-arts en dagvoorzitter, in haar welkomstwoord!

Bilaterale implantatie bij volwassenen

Geerte Ramakers, arts onderzoeker bij het UMC-Utrecht, vertelde over het onderzoek naar tweezijdige implantatie bij volwassenen, waarbij één groep twee CI's tegelijkertijd krijgt en de tweede groep twee CI's na elkaar krijgt met een tijdsspanne van 2 jaar ertussen.

Tweezijdig horen heeft als voordeel dat het geluid nog meer versterkt wordt, je richting kunt horen en dat je beter kunt horen in rumoerige situaties.

Het onderzoek, waaraan meerdere CI-team in Nederland meewerken, werd opgestart in 2010 en ondertussen zijn de eerste resultaten beschikbaar, vooral van de simultaan geïmplanteerde groep. De resultaten worden t.z.t nog aangevuld met gegevens van mensen waarbij twee jaar zit tussen beide implantaties.

De conclusies tot nu toe zijn:

- bij spraakverstaan in stilte en op vlak van kwaliteit van leven is er geen verschil tussen de groep met simultaan twee CI's en de groep met één CI.
- Twee CI's zijn beter voor de kwaliteit van horen, bij het spraak verstaan in ruis en voor het richting horen.

Vervolgonderzoek vindt plaats naar het verschil in effect tussen simultane en sequentiële bilaterale implantatie en naar de effectiviteit van de kosten.

Hoe de verzekeraars erover denken is nog onbekend.

Impact van bilaterale CI op de ontwikkeling van dove kinderen

Leo De Raeve, directeur ONICI-Zonhoven (B) werkt al meer dan 30 jaar met dove en ernstig slechthorende kinderen en toont in zijn lezing het belang aan van dubbelzijdige CI's voor de complexe taalontwikkeling en de verbale cognitie¹ van dove kinderen.

Met een filmpje liet hij de toehoorders eerst raden wie van de drie kinderen uit een gezin, het dove kind met 2 CI's zou zijn. Na verschillende antwoorden bleek dat alle drie de kinderen een dubbelzijdige CI hadden, maar het was helemaal niet te merken! Goed geïllustreerd! Hoe kan dat nu?

Met twee oren (en bij bilaterale implantatie op jonge leeftijd) is de kans groter dat je beter van op afstand en ook in een rumoerige omgeving informatie kan oppikken! Een belangrijk gegeven voor de taalontwikkeling bij kinderen. Horende kinderen pikken 90% van hun woordenschat op uit de omgeving rondom hen en niet op school. Het oppikken van taal uit de omgeving gebeurt via gesprekken van o.a. ouders onderling of met anderen, gesprekken tussen andere kinderen op de speelplaats, van radio/tv enzovoort. Dit noemt men het incidentele leren. Kinderen met een dubbelzijdige CI kunnen dit ook, maar wel niet zo goed als een horend kind. Het gevolg hiervan is dat door dit oppikken van woorden uit de omgeving deze kinderen vooral meer woorden en zinnen bemachtigen dan eenzijdig geïmplanteerde kinderen en dat hun verbale intelligentie significant beter is. Bij een groot aantal bilateraal geïmplanteerde kinderen zelfs dicht aansluitend bij horende kinderen.

Revalidatie en taaltraining blijft uitermate belangrijk na implantatie. Onderzoek is wel gewenst naar hoelang en welke hulpmiddelen voor een optimale revalidatie het beste zijn.

Tot nu toe heeft het dit ontwikkelings-onderzoek plaatsgevonden bij ééntalige kinderen, maar het wordt uitgebreid naar tweetalige kinderen. Heel bijzonder is dat Leo De Raeve nu in zijn 30-jarige praktijk ziet dat dove kinderen twee talen leren! Bijvoorbeeld Turks en Nederlands of Frans en Nederlands.

Een onderzoek naar het belang van ondersteunende gebaren bij de taalontwikkeling is net gestart.

Hoe klinkt een CI

Anne Wendrich, arts onderzoeker KNO UMC-U, vertelde over het experiment om te registreren hoe een cochleair implantaat klinkt. Dit is een uniek experiment want men maakt gebruik hiervoor gebruik van mensen die eenzijdig doof zijn en een CI krijgen aan hun dove kant. Zij kunnen met behulp van hun goede oor proberen aan te geven hoe een CI-geluid klinkt. Als dat lukt is het van belang voor mensen die een implantaat krijgen, voor hulpverleners en voor de omgeving. Voor het onderzoek maakt men gebruik van een 'vocoder', een apparaat waarmee men geluiden kan bewerken. Filmpjes werden getoond hoe dat in zijn werk gaat.

Hoewel het experiment nog doorgaat, bleek al dat de registratie van spraak makkelijker is over te brengen dan muziek. Voor de nabije toekomst wil men nog op meerdere momenten onderzoeken met andere bewerkingen én is een vraag of het geluid verandert als je langer een CI draagt.

Na de pauze kreeg **Professor van Hordijk**, afdelingshoofd KNO-Utrecht, het woord.

'Het kan immers altijd beter' begon hij over het CI-traject. De afgelopen periode zijn er in het zorg CI-traject wijzigingen aangebracht. Oorzaak was dat er in 2014 enkele implantaat-operaties mislukt waren en overgedaan moesten worden. Dat is niet onopgemerkt gebleven en het actualiteitenprogramma Zembla zal daar dinsdag 1 maart over berichten. De afdeling KNO heeft er lering uitgetrokken (zie hun website).

Muziekbeleving met een cochleair implantaat

'Muziek is ontspannen' voor **Vera van Dijk** student bouwkunde en muzikliefhebber met een CI.

Zij bracht haar presentatie samen met haar broer **Caspar**, die in de afstudeerfase zit van het conservatorium. Na een korte introductie keken we, voor velen opnieuw, naar Vera en Kytman, die voor haar 'Stay with me' aangepast had, zie <https://www.youtube.com/watch?v=UNdeQuvguL0>. Daarna vertelde Caspar dat zijn afstudeerproject gericht is op het dovenonderwijs en het gevoel wat je kan bereiken met muziek. Tot slot gaven ze samen nog een optreden met 'sign-dance', waarbij Vera de tekst met gebaren op muziek vertolkte.

Een muzikant met een CI; wat nu?

Joke Veltman, pianiste van beroep, heeft ruim twee jaar een CI en geeft weer pianoles. Wat heeft ze daarvoor allemaal gedaan?

Ze geeft de volgende tips die haar hielpen en wellicht ook andere muzikanten of muzikliefhebbers: Vaak en veel luisteren naar muziek en oefenen in een rustige ruimte. Neem goede boxen en begin met muziek die je leuk vindt. Als je zelf weer begint op je muziekinstrument te spelen, wees dan niet te snel ontgoocheld, maar houdt vol. Neem weer eventueel weer les in het bespelen van je instrument en in zingen.

Om een nieuw stuk te leren heb je veel meer tijd nodig, blijf trainen.

Zoek o.a. op You Tube naar liedjes, met visuele feedback en ondertiteling. Als voorbeeld zagen we Happy van Pharel Williams in de clip-uitvoering en vervolgens met tekst zie: Pharrell Williams - Happy (Despicable Me 2 - Lyric Vide?)

Joke wil op basis van een door haar ontwikkeld onderzoek (bijna gereed) een muziekrevalidatie programma ontwerpen in samenwerking met het UMC-U.

Muziek is voor haar de taal van de emotie, van de beweging. Blijf oefenen en als je iets niet verstaat, so what? Ook dat vond Vera, 'voel en ontspan' zei ze nog!

CI techniek en muziek

Tot slot kreeg **Bert van Zanten**, audioloog van het UMC-U, nog even tijd om CI techniek en muziek toe te lichten.

Muziek bestaat uit meerdere toonhoogten en uit ritme, de ritmische afwisseling van toonhoogte is de melodie. De boodschap in de muziek is de beleving en dat geldt ook voor de tekst in muziek.

Een processor is vooral gericht op het spraakverstaan en filtert diverse tonen uit.

Wat muziek betreft kan een processor goed doorgeven dat er geluid is in verschillende sterkten en het ritme. Niet goed doorgegeven wordt de melodie, de toonsoort en het timbre/de harmonie van diverse instrumenten bij elkaar.

Naarmate de CI-gebruiker langer zijn CI draagt en beter taal verstaat, klinkt de muziek subjectief natuurlijker.

Maar gelukkig voor veel CI-gebruikers is de 'beleving' van de muziek wel weer haalbaar en die conclusie sluit mooi aan bij de twee eerdere sprekers.

Tot slot

De middag werd informeel afgesloten met een hapje en een drankje. Aan de sprekers konden nog vragen gesteld worden in de wandelgangen en gezien het grote aantal aanwezigen, de vele vragen en de gehoorde reacties was het een geslaagde middag.

Weer wat wijzer geworden, ook door o.a diverse contacten en door bezoeken aan de stands van de leveranciers van hoorhulpmiddelen en CI-producten.

En 'tot volgend jaar' besloot Diane Smit deze studiemiddag!

Met dank aan Ingrid Wanders, werkgroep lid van OPCI voor het verslag.

25 februari

25 februari

Wie bedenkt er een figuur en/of slogan voor de Euro-CIU Internationale CI-dag van 2017 ?

De Europese overkoepelende organisatie van CI-gebruikers Euro-CIU wil vanaf volgend jaar (2017) bij de Internationale CI-dag van 25 februari uitpakken met een mooie tekening en/of slogan. Zij doen dan ook een oproep aan alle creatievelingen om een mooie tekening of slogan te ontwerpen rond 'Cochleaire Implantatie'. Voorstellen en ontwerpen kunnen per email verstuurd worden naar info@eurociu.eu.

Verslag van het 11de Euro-CIU congres op 15 april 2016 te Varese (Italië) “Quality of life and rehabilitation strategies for CI users”

Op vrijdag 15 april 2016 had in Varese, in de fantastische oude villa Cagnola het 11de symposium plaats van de EURO-CIU, de Europese overkoepelende CI-gebruikers organisatie. Ruim 100 deelnemers uit meer dan 20 Europese landen woonden het symposium bij dat georganiseerd werd door de Italiaanse CI-organisatie AGUAV, gelokaliseerd in Varese.

Na het welkomstwoord door T. Basso (president van AGUAV) en E. Cristofari (Directeur van het CI-centrum van Varese) startte het congres met een boeiende bijdrage van **E. Martini en R. Bovo** van het CI-centrum van Padova over 'de kwaliteit van leven van oudere patiënten met een cochleair implantaat'. Zij benadrukten dat ruim 40% van de ouderen boven de 65 jaar een gehoorverlies heeft en dat 1% hiervan een zeer ernstig gehoorverlies heeft dat niet meer met een hoorapparaat kan verholpen worden. Bij de groep boven de 80 jaar neemt dit percentage toe tot 16% en gezien de ouder wordende bevolking wordt in de loop van de volgende 40 jaar een verdubbeling van dit aantal verwacht.

Recent is echter door tal van onderzoeken van o.a. Frank Lin aangetoond dat er een grote samenhang is tussen gehoorverlies en cognitief functioneren en dat deze ouderen met een gehoorverlies 5 maal meer kans maken op dementie, als zij niets aan hun gehoorverlies doen. Het tijdig aanpassing van hoorapparaten en van cochleaire implantaten is dan ook essentieel is de hulpverlening en zal op termijn heel wat kosten besparen. Bovendien is het ook aangetoond dat ouderen met een CI niet significant minder goede resultaten behalen dan jonge volwassenen die een CI krijgen. Op vlak van kwaliteit van leven kan het zelfs een grotere invloed hebben. Daarnaast is he mooi meegenomen dat bij ouderen die last hebben van tinnitus (oorsuizen), 70% na de implantatie er minder last van heeft, wat nog een extra positieve invloed heeft op de kwaliteit van leven. Wel is het volgens Martini en Bove zo dat we bij ouderen die een CI krijgen best rekening houden met hun functioneren op vlak van evenwicht, zodat we het oor met het beste evenwichtsorgaan implanteren en dus zo weinig mogelijk evenwichtsproblemen veroorzaken.

Vervolgens kwamen de **NKO-artsen Cuda en Murri** van het CI-team van Piacenza aan het woord. Zij spraken over '**zelfwaardegevoel, emotionele zelfstandigheid en eenzaamheid bij jongeren met een CI**'. Het is namelijk uitvoerig beschreven dat de adolescentie periode bij dove jongeren een grote invloed kan hebben op hun sociaal-emotioneel en psychologisch functioneren. Omdat er op dit vlak nog niet zo veel onderzoek werd verricht, heeft het CI-team van Piacenza zelf een studie uitgevoerd bij 20 jongeren met een CI (8 jongens-12 meisjes tussen 12 en 17 jaar). Belangrijk om weten is wel dat het om een groep jongeren waarvan het gehoorverlies niet heel jong werd gedetecteerd (gemiddeld op 23 maanden) en dit ook niet heel jong werden geïmplanteerd (gemiddeld op leeftijd 7;6 jaar). Zij dragen wel allemaal hun CI meer dan 5 jaar en communiceerden allemaal via gesproken taal. Vervolgens werden al deze jongeren vergeleken met horende jongeren van dezelfde leeftijd.

Hun onderzoeksresultaten toonden aan dat er op vlak van zelfwaardegevoel, emotionele zelfstandigheid en eenzaamheid geen significant is tussen deze CI-jongeren en hun horende leeftijdsgenoten. Wel stelden ze vast dat hoe jonger zij geïmplanteerd waren, hoe beter zij op deze 3 vlakken functioneerden. De CI-jongeren gaven ook aan dat de moeilijkheden om een groepsgesprek te volgen en om spraak te verstaan in omgevingslawaaï, vlugger leidde tot afzondering en eenzaamheid, maar dat het meestal op andere momenten geen probleem is om met de horende leeftijdsgenoten mee te functioneren.

Na de koffiepauze was het de beurt aan **Prof. Gerry O'Donoghue** (Nottingham) over 'de stand van zaken op vlak van CI in Groot Brittannië'. Prof. O'Donogue begon zijn presentatie met te vermelden dat we 20 jaar geleden nooit verwacht hadden om zo goede resultaten te behalen na cochleaire implantatie. De hersenen van de mensen blijken met beperkte informatie tot veel meer in staat te zijn dan ooit gedacht. M.a.w. we weten nog zeer weinig van hoe de hersenen eigenlijk functioneren. Het is ook bijna onbegonnen werk om de hersenen volledig te gaan analyseren, want gemiddeld genomen functioneren in de hersenen 100 biljoen neuronen en die zorgen voor 500 triljoen connecties (verbindingen).

Toch is in Groot Brittannië een zeer groot project opgestart dat probeert om het functioneren van de hersenen (van proteïnen over neuronen tot het volledige netwerk van verbindingen). Het project noemt het 'Human Connectome project' en meer informatie is beschikbaar op hun website: <http://www.humanconnectomeproject.org>.

Er is ook een boeiende publicatie (in het Lancet Neurology Journal, 6, mei 2016) over verschenen door Kral, Kronenberger, Pisoni and O'Donoghue met als titel 'neuro-cognitive factors in sensory restoration of early deafness: a connectome model'.

Volgens O'Donoghue moeten we een cochleair implantaat niet zien als een technologisch hulpmiddel om te horen, maar als een technologisch hulpmiddel dat er voor zorgt dat je hersenen beter gaan ontwikkelen. Als we het connectome van iedere CI-kandidaat in de toekomst beter gaan kunnen in kaart brengen, gaan we elk individu maximaal kunnen helpen, want nu is het een globale aanpak voor iedereen: alhoewel elk slakkenhuis verschillend is, krijgt iedereen toch dezelfde electrode geplaatst.

O'Donoghue vermoedt dat de enorme evolutie op vlak van 3D-printing, hersenkennis en beeldvorming er op termijn gaat voor zorgen dat we elektroden op maat van het individu gaan gebruiken om ze op de voor deze persoon beste plaats te kunnen inbrengen (via een robot). Over het belang en de meerwaarde van bilaterale implantatie was O'Donoghue heel kort en duidelijk. Hier moeten we niet meer over discussiëren zei hij. De grote meerwaarde is ondertussen al uitgebreid bewezen en bovendien heeft er ooit iemand voorgesteld om een bril aan te passen met één brilglas of slechts 1 niveau heup of knie te plaatsen als beide problemen geven....?

De laatste buitenlandse gastspreker was NKO-arts **Luntz**, directeur van het **Institute of Technology in Haifa-Israël** en zelf een CI-gebruikster. Ook zij sprak over **de impact van een CI op de kwaliteit van leven**. Zo had zij nooit haar beroep van NKO-arts verder kunnen uitvoeren, moest zij geen CI-hebben gekregen toe haar gehoor op korte tijd heel snel achteruit ging. In haar presentatie benadrukte zij verschillende keren dat een CI niet moet bekeken worden als een hulpmiddel tot alleen maar beter horen, maar dat het nog een grotere impact heeft op tal van niet-auditieve factoren (taal, incidenteel leren, werk, ...). In de begeleiding van CI-gebruikers vroeg zij vooral speciale aandacht voor: het begeleiden van de sociaal-emotionele ontwikkeling, kinderen die niet evolueren zoals verwacht, het belang van twee CI's en het leren gebruiken van hoorhulpmiddelen (bij kinderen best zo jong mogelijk).

De namiddagsessie was nagenoeg volledig gewijd aan '**de Varese revalidatie methode**', waarbij tal van sprekers van het CI-team van Varese hun manier van werken kwamen toelichten. Omdat hun manier van werken vooral werd uitgewerkt door 3 personen (Burdo, Attardo en Moalli= BAM) noemen zij hun manier van werken ook de BAM-methode. Tijdens dit symposium was het vooral **Dr. Galli** die deze therapeutische methode praktisch kwam toelichten. Zij noemde het een prothetisch-cognitieve therapie, waarbij niet alleen het hoorhulpmiddel van groot belang is, maar ook de processing van de informatie.

Daarom starten zij voor implantatie altijd met het aanpassen van hoorapparaten en een vibrator (wat geluid omzet in trillingen) om de kinderen al voor implantatie geluidsbewust te maken (leren aandacht te geven aan geluid) en om oogcontact (via reactie op geluid), te stimuleren. Als kinderen voor de implantatie al geluidsbewust zijn en oogcontact kunnen nemen, zal de fitting en de revalidatie na implantatie veel vlotter verlopen. Binnen de BAM-methode is de begeleiding de eerste twee jaar na implantatie cruciaal. Daarom wordt er dagelijks therapie gegeven aan het kind en wordt (vooral de moeder) hier intensief in betrokken. Dit heeft als gevolg dat de meeste moeders (of ganse gezinnen) naar Varese 'moeten' verhuizen. Het ziekenhuis beschikt daarom over een aantal studio's om te verhuren. En volgens Dr. Galli kiezen de meeste gezinnen hier ook voor. Maar omdat niet alle gezinnen kunnen verhuizen naar Varese, geven zij ook revalidatie en begeleiding via internet (skype) of wordt er regelmatig een videoconferentie gehouden met enkele gezinnen samen. Het uiteindelijke doel van deze BAM-therapie is volgens Galli dat na twee jaar de revalidatie wordt afgebouwd en dat er verder geen specifieke revalidatie meer nodig is als zij naar het gewone onderwijs gaan.

Italië heeft immers sinds 1979 geen dovenscholen meer. Alle kinderen, ook deze met bijkomende beperkingen moeten naar het gewone onderwijs (uitgezonderd de kinderen met zeer complexe bijkomende problemen) en iedereen is er blijkbaar van overtuigd dat dit de beste aanpak is.

Tot slot kwamen nog 3 CI-gebruikers aan het woord van verschillende leeftijden (jongere, jong volwassene en oudere), waarvan er sommigen met de tranen in de ogen hun positieve ervaringen na cochleaire implantatie vertelden.

Als verrassing werd dit prachtige symposium afgesloten met een concert op de binnenplaats van de Villa Cagnola, met bij één van de liedjes het gastoptreden van een jonge CI-trompettist. (zie foto)
De Europese Euro-CIU vlag werd vervolgens door de Italiaanse congresorganisatoren doorgegeven aan de Finnen, want in **2017 zal het EURO-CIU symposium plaatsvinden in Helsinki** (zie aankondiging op p. 40 in deze nieuwsbrief).

COCHLEAR PERSBERICHTEN

True Wireless™ vrijheid

Cochlear lanceert een nieuwe generatie draadloze mini-microfoons: de **Cochlear™ Wireless Mini Microphone 2 en 2+**. Een mini-microfoon overbrugt de afstand tussen de spreker en de Nucleus® 6 gebruiker door spraak direct naar de geluidsprocessor(s) te streamen. Voortaan bestaat het gamma Cochlear True Wireless™ Apparaten uit vier volledig draadloze accessoires: De mini-microfoon 2 en 2+, de telefoonclip en de tv-streamer. Alle draadloze accessoires zijn compatibel met de Nucleus 6 geluidsprocessor.

Kleiner en beter

Wat zijn de **voordelen** van de 2 mini-microfoons?

- Een gesprek in lawaai beter volgen dankzij de nieuwe richtingsgevoelige microfoons.
- Een betere geluidskwaliteit in alle situaties dankzij het nieuwe mechanische ontwerp.
- Vrij zijn in het kiezen van een zitplaats dankzij het verbeterde bereik van 25 meter.
- Gemoedsrust door een langere batterijduur van gemiddeld een volledige dag (tot 10-11 uur).
- Een aanzienlijk kleiner en smaller toestel – discreter en eenvoudiger te gebruiken.

Aanvullend biedt de **mini-microfoon 2+ nog meer functies**:

- Tafelmicrofoonmodus: horizontaal geplaatst, bijv. op een tafel, helpt deze functionaliteit om groepsgesprekken beter te verstaan.
- In situaties waarbij het gebruik van traditionele FM-apparatuur de voorkeur heeft, kan er ook een FM-ontvanger aangesloten worden. Bilaterale en bimodale gebruikers kunnen bovendien signalen streamen naar beide oren terwijl ze maar één FM-ontvanger gebruiken.
- Een ingebouwde luisterspoel voor verbinding met ringleidingsystemen in bioscopen, theaterzalen, vergaderruimtes, enz.
- Een poort voor het aansluiten van audiobronnen zoals MP3-spelers, pc's & mobiele telefoons.

Ervaar het zelf en **[probeer True Wireless nu uit op onze website!](#)**

Cochlear Family

Met Cochlear Family lanceren we een nieuw wereldwijd lidmaatschap voor alle Cochlear CI-gebruikers. Met dit lidmaatschap heeft de CI-gebruiker permanent toegang tot informatie, educatie en ondersteuning in het dragen van het CI. Cochlear Family leden worden als eerste geïnformeerd over nieuwe producten en diensten die hun leven eenvoudiger kunnen maken. Ze ontvangen de nieuwste informatie, tips, technieken en advies van experts. Ze leren andere leden van de Cochlear Family kennen en worden op de hoogte gehouden van lokale initiatieven en evenementen. Lid worden van Cochlear Family is gratis en eenvoudig. Een gebruiker registreert zich online op www.cochlear.com/nl/family of www.cochlear.com/benl/family

Aqua+ zomeractie

Momenteel loopt er een Aqua+ zomeractie: wie een Cochlear Nucleus Aqua+ kit bestelt tussen 1 juni en 15 juli 2016 via de Cochlear webshop, ontvangt 10% korting en een gratis Cochlear badmuts en strandlaken. [Ga naar onze website](#), voor meer informatie.

De inhoud van dit persbericht werd ter beschikking gesteld door Cochlear Benelux. ONICI is niet inhoudelijk verantwoordelijk.

1st Cairo Cochlear Implant Congress

Cochlear Implant Unit, Cairo
University

In Collaboration with
Arab Society of Otolaryngology and Audiology

February 5-7, 2016

Intercontinental Cairo Semiramis Hotel

Van 5 tot 7 februari 2016 had in Cairo het eerste Noord-Afrikaans congres plaats over cochleaire implantatie. Niet minder dan 350 aanwezigen, voornamelijk uit Egypte, Saoedi-Arabië, Verenigde Arabische Emiraten, en Oman namen aan dit congres deel. **Leo De Raeve** (ONICI) was er uitgenodigd als één van de tien gastsprekers. Tijdens verschillende presentaties sprak hij er over het belang van vroege gehoorscreening, vroege implantatie, het betrekken van de ouders in de begeleiding en over het stimuleren van de taalontwikkeling. Daarnaast nam hij er deel aan een ronde tafel discussie over de mogelijke meerwaarde van twee cochleaire implantaten.

De ‘ grote **CI-merken** (Cochlear, Advanced Bionics, Med-el en Oticon-Medical) waren er aanwezig maar ook de recent opgerichte Amerikaans-Chinese firma Nurotron had er een informatiestand.

In Egypte zijn er op dit ogenblik 32 CI-centra (voor...miljoen inwoners) en worden jaarlijks een 1000-tal implantaties uitgevoerd, voornamelijk bij kinderen, want de overheid voorziet sinds 2007 alleen terugbetaling voor unilaterale implantatie bij kinderen.

Voor de begeleiding van deze geïmplanteerden zijn er een 120-tal revalidatiecentra, maar die bevinden zich wel voornamelijk in de grote steden. De CI-centra bevinden zich zowel in Universitaire Ziekenhuizen, private ziekenhuizen als in militaire ziekenhuizen.

Er is spijtig genoeg nog **geen vroege gehoorscreening** in Egypte en slechts 2% van de kinderen wordt er geïmplanteed voor de leeftijd van 18 maanden. Recent werd in Egypte ook een overkoepelende CI-organisatie opgericht, de ‘Egypt Cochlear Implant Alliance’ (ECIA). Door samen te werken willen de CI- en revalidatiecentra sterker staan naar de overheid en willen ze ook meer research gaan doen. De revalidatie van CI-kinderen gebeurt er vooral door ‘phoniatricians’, de logopedisten van Egypte. Baserend op de presentaties die zij er gaven, hebben zij wel een goede opleiding genoten en zijn zij zeer goed op de hoogte op vlak van taalontwikkeling, taalstimulering en hoortraining. Spijtig genoeg worden de kinderen er gemiddeld pas rond de leeftijd van 4 jaar geïmplanteed en is één beurt therapie/week het gemiddelde in der begeleiding.

Leuk om te zien was ook dat de Egyptische logopedisten de hiërarchie in auditieve training (van detectie, naar discriminatie, identificatie en interpretatie) er grafisch voorstellen als een piramide.

De Brit **Jeremy Lavy** van University College Londen (UCL) gaf er een interessante presentatie over de verschillende **falingskenmerken van de verschillende CI-merken**. Op 32 jaar tijd hebben zij in hun ziekenhuis 86 herimplantaties moeten doen: 8 hiervan waren omwille van een infectie of omwille van het afstoten van het implantaat door het lichaam en 78 door productfalingsen. Procentueel gezien kwamen over deze 32 jaar de minste inwendige problemen voor bij de firma Cochlear, maar de problemen uitte zich wel per merk verschillend. Bij het CI-merk Cochlear kwam het geleidelijk uitvallen van de elektroden en onaangename geluidservaringen opvallend meer voor dan bij de andere merken.

Positief aan deze herimplantaties was wel dat 96% van de patiënten na herimplantatie beter presteerden dan voorheen. De implantaten van de CI-merken Advanced Bionics en Med-el blijken eerder plots helemaal niet meer te werken. Een intern vochtprobleem was bij Cochlear in 40% van de gevallen de oorzaak, terwijl dit bij de andere merken dan weer nauwelijks voorkwam. Daar was de oorzaak een echt intern technisch falen.

Een andere interessante Britse bijdrage kwam van **Neil Donnelly (Cambridge, UK)** die de resultaten voorstelde van een recente studie van de Britse Cochlear Implant Groep (BCIG), waaraan 14 Britse CI-centra hadden meegewerkt.

Samen hadden zij in 2014 436 simultane bilaterale implantaties uitgevoerd. De gemiddelde leeftijd van de kinderen bij implantatie was 2.2 jaar en gemiddeld duurde zo'n bilaterale implantatie 4.10 uren. 86% van deze geïmplanteerde kinderen mochten dezelfde dag nog het ziekenhuis verlaten (=daghospitaal). Bij 6% van deze kinderen werd, na bilaterale implantatie een evenwichtsprobleem vastgesteld.

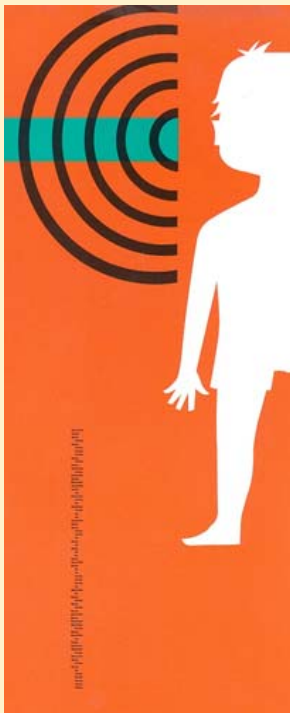

Het was ook hun ervaring dat sequentiële bilaterale implantaties best binnen één jaar worden uitgevoerd, want anders is er volgens hen kans dat ze één CI-kant gaan verkiezen boven de andere kant. Dit werd eveneens bevestigd door ouders.

De ouders van simultaan bilateraal geïmplanteerde kinderen gaven aan dat zij het normaal vonden dat hun kind altijd twee apparaten droeg, terwijl dit bij ouders van sequentieel bilateraal geïmplanteerde kinderen niet altijd het geval bleek te zijn.

Zoals je hierboven kon lezen was het best wel een interessant congres. De Egyptenaren waren ook razend positief over de meeste presentaties en ronde tafel discussies en hoopten dat zij volgend jaar hun 2de congres zouden kunnen organiseren.

Oudervereniging VLOC dankt ONICI bij de ontbinding van hun vzw

In 1974, werd het **Vlaamse Oudercomité voor dove en spraaktaalgestoorde kinderen** opgericht en na ruim 40 jaar ouderverenigings-werk, werd **eind 2015 deze vzw ontbonden**.

In Vlaanderen organiseerde VLOC gedurende 25 jaar Gezinsweekends voor ouders met een doof of slechthorend kind en gedurende tien jaar werden aan deze weekends 'theaterdagen' voor dove/slechthorende kinderen gekoppeld. Het werden onvergetelijke weekends voor meer dan 300 gezinnen en kinderen.

Ook werd 10 jaar het tijdschrift VISIE uitgegeven, waarin tal van interessante publicaties verschenen en bij het 30-jarig bestaan overhandigde VLOC, meer dan 23000 handtekeningen aan de minister voor meer en betere ondertiteling op tv. In 2013 ontving VLOC, samen met tientallen andere zelfhulpgroepen, het doctoraat Honoris Causa aan de KULeuven. Een mooie bekroning voor jarenlange inzet.

Bij het ontbinden van hun vereniging eind 2015 heeft VLOC een kleine schenking gedaan aan ONICI omdat zij de samenwerking altijd enorm heeft gewaardeerd of zoals VLOC-secretaris Simonne Janssens-Vanoppen het formuleerde: "omdat Leo De Raeve en ONICI dit dubbel en dik verdient".

Wij willen dan ook bij deze **onze oprechte dank uitspreken voor hun actie en steun**.

Verslag OPCI-contactdag 30 april 2016 te Ede (NI) 'Thema: Weerbaar door humor'

Bron : www.opciweb.nl

OPCI-voorzitter Hennie Epping

Op 30 april organiseerde OPCI een contactdag met het thema: weerbaar door humor. Het was een dag met grappige, hilarische en humorvolle momenten.

Ede, zaterdag 30 april, 10 uur in de ochtend: het Akoestikum baadt in het zonlicht. Het gebouw, een voormalige kazerne, zal vandaag een vrediger bestemming hebben dan in vroeger tijden. OPCI heeft hier haar landelijke contactdag, met het thema weerbaarheid. En hoe je kunt leren, om (meer) weerbaar te zijn. Niet met wapens, maar met humor.

OPCI-voorzitter Hennie Epping heet de 120 aanwezigen van harte welkom. Hij licht het thema toe door over zijn eigen burn-out te vertellen. Een moeilijke tijd, die hem uiteindelijk veel heeft opgeleverd.

Hij heeft zijn grenzen gevoeld, hij heeft geleerd te ontspannen en de boel los te laten. En om zichzelf en de wereld om hem heen met humor te bezien. Dat kan alleen als je weerbaar bent en je jezelf niet als slachtoffer ziet. Met zijn toespraak zet hij de toon van de dag en **Wendelina Timmerman en Rikie Boevink** diepen het in hun 'aftrap van de dag' wat verder uit. Aan de hand van een tekst van Loesje: 'Vroeger dacht ik dat mijn beperkingen mijn grenzen waren' leggen ze uit dat de wereld groter wordt, als je goed voor jezelf zorgt. Als je je grenzen bewaakt en ontdekt waar je energie van krijgt. Zo vaar je 'op eigen kracht'.

Deelnemers kunnen daarna verschillende workshops bijwonen. Bij Wendelina en Rikie gaat het vooral over weerbaarheid. Plant bijvoorbeeld eens je benen stevig in de grond en gooi je armen hoog de lucht in, als een boom. Wapper met je handen, alsof je applaudisseert en voel dan hoe sterk je bent. Het werkt!

Actrice **Frances Gallimore**, een enthousiaste en vrolijke CI-ervaringsdeskundige, geeft een workshop 'sociale revalidatie'. Want die krijg je niet in een ziekenhuis. Hoe vertel je bijvoorbeeld in een sollicitatiegesprek dat je een CI hebt en slechthorend bent? Bedremmeld mompelen: 'ik ben slechthorend, maar het is niet erg hoor'? Nee, geen goed idee. Een van de deelnemers vertelt hoe hij zijn sollicitatiegesprek voerde. 'Ik hoor selectief: alleen de leuke dingen en alleen als ik aangenomen word'. Er wordt heel wat afgelachen bij de workshop 'sociale revalidatie'....

In de workshop van **Frank van der Bijl** (Laat je CI stralen!) kun je je processor op pimpen, met allerlei kleurrijke hoesjes, kapjes, kraaltjes, motiefjes en wat niet al (zie foto hieronder). Het is er druk en de hele dag zie je grappigste en mooiste CI's voorbij komen. Franks' motto hangt aan de muur: 'Keep Calm and Pimp Your Hearing Aids & Cochleair Implants'.

En dan is er tot slot de workshop '**Henk en Ingrid in stelling**', waar als in het Britse Lagerhuis over een stelling gedebatteerd kan worden. Zoals deze: 'Mijn CI is inmiddels deel van mijn persoonlijkheid en heeft humorvolle aspecten'. De stelling maakt de tongen los. Hoe kun je bijvoorbeeld vergissingen en pijnlijke situaties, ontstaan door je slechthorend/doorfheid, omzetten in iets, waar iedereen om kan lachen? Dat is levenskunst en Henk en Ingrid geven ons tips en suggesties.

En dan is het tijd voor het optreden van cabaretier en schrijver **Vincent Bijlo**, volgens eigen zeggen 'natural born blind'. Het optreden is voor een deel hilarisch. Bijvoorbeeld over de seksuele voorlichting, die hij kreeg op het blindeninstituut. En over hoe de hoortesten verlopen bij de audioloog. Over de apps, die hij gebruikt, zoals 'Be My Eyes'.

Hij is scherp wanneer hij zegt he-le-maal niets te zien in lotgenotencontact. Want het gaat er juist om, je lot los te koppelen van je beperking. (Hmmm. Tsja. OPCI heeft een sterke afdeling lotgenotencontact, dus daar moeten we nog maar es over doordenken...).

En hij ontroert, wanneer hij vertelt hoe radeloos hij was als kind toen zijn moeder hem vertelde dat ook zijn gehoor slechter zou worden. Drie dagen bleef hij in bed, want waar was alles nog goed voor? En toen was het voorbij, ging hij in de vensterbank zitten, voelde de wind langs zijn wangen en zette de sterren weer terug, die uit de hemel waren gevallen ...En het kwam goed, zoals zijn moeder al gezegd had. 'Ze kende mij beter dan ikzelf'.

Na zijn optreden sluit OPCI-voorzitter Hennie de dag af. Hij bedankt iedereen voor de aanwezigheid, en bedankt in het bijzonder de workshopleiders, tolken, exposanten en vrijwilligers. Er zijn bloemen en dan is het tijd voor een drankje in het café van de voormalige kazerne, waar humor vandaag het wapen was. Des te beter, want het is precies zoals Vincent Bijlo ons voorhield, oorlog is angst, vermomd als moed. Op naar de volgende OPCI-contactdag!

Ervaringen met het programma 'Baby Beats' met een groepje ouders met een dove/slechthorende baby in KIDS-Hasselt

Door Kathleen Vastmans, Thuisbegeleidingsdienst-KIDS-Hasselt

Baby Beats = Samen zingen en bewegen op een avontuurlijke muziekkreis

Acht ouders, een grootouder, drie baby's en zes peuters kwamen samen met ons genieten van een muzikale playshop op 18 januari 2016. U leest het goed: "playshop" om het speelse karakter van dit samenzijn te benadrukken. We vlogen er niet zomaar in, in de muziek. We deden dit aan de hand van het fantastische muziekprogramma BabyBeats dat werd ontwikkeld door de firma Advanced Bionics.

Baby beats is een muziekprogramma voor ouders en kinderen, dat uitnodigt tot een ongedwongen, speels contact met je kind. Het bestaat uit een aantal liedjes waarop ouders en kinderen samen kunnen bewegen op muziek, muziek maken met instrumenten of meezingen.

In het najaar van 2015 kregen wij dit pakket van Advanced Bionics. Kathleen, thuisbegeleidster, en Tine, logo van het KIDSJE, gingen ermee aan de slag. Al na één huisbezoek waren wij, de ouders, peuters én de brussen laaiend enthousiast. Aangestoken door dit enthousiasme, vroeg de firma AB ons of wij een groepssessie BabyBeats aan ouders en kinderen wilden aanbieden in het KIDS. Daarop zeiden wij geen nee, en zodoende werden wij een beetje pionier in Vlaanderen met een eerste groepssessie BabyBeats in het KIDS. Omdat perfectionisme niet werkt als je iets nieuws ontdekt, schakelden we over naar je m'en fou. We vatten de koe bij de horens, haalden ons beste zangtalent naar boven en in de woorden van één van onze supporters: "we sprongen".

Het werd een rustig, ontdekkend samenzijn in de babygroep en een chaotisch, warm, vrolijk, explorerend gebeuren bij de peuters, afgerond met een gezamenlijk uitwisselmoment. De kinderen en ouders genoten ervan, ieder op zijn/haar eigen manier.

Wat maakt het succes van dit muziekpakket?

Volgens mij komt het omdat muziek ons tot in het diepste raakt. Het nodigt ons uit tot bewegen, loslaten van het hoofd en gewoon jezelf zijn. Het is wel even wennen, je stem laten horen in het bijzijn van een ouder/thuisbegeleider, maar na een tijdje doen veel mensen op hun eigen manier mee. Voor de één is dat wiegen, voor de ander hummen, en weer een ander zingt uit volle borst. Het is allemaal goed.

Wat mij vooral raakt hierin, is dat ik ouders en kinderen samen zie genieten. BabyBeats nodigt uit tot een ongedwongen contact met je kindje. Er is voor even eens niets dat moet: geen onderzoeken, geen dokters, geen BERA, geen audio, geen logo, geen oefeningen om te doen. Gewoon muziek aan en lekker chill.

Ben je bang om dit pakket te gebruiken omdat je denkt dat je vals zingt? Ik zou zo zeggen: gooi die angst maar overboord want iedereen kan zingen.

Het horen van jouw stem is dé manier om je baby/peuter een veilig, vertrouwd gevoel te geven. Het luisteren naar de cd, stem van de ouders/brussen, muziekinstrumenten, zijn verschillende geluidservaringen die het luisteren in een dagelijkse, complexe luisteromgeving bevorderen. Kinderen houden van herhaling en wat een succes als de ouders na enkele sessies zien dat het kind onderscheid maakt tussen verschillende ritmes en bewegingen. Ook vóór de CI of aanpassing van hoortoestellen kan je kind genieten van de trilling van het geluid in je borst als je zingt en samen beweegt, van het zien van de bewegingen en het leren kennen van het ritme.

BabyBeats is door zijn muzikale, ritmische karakter een prima voorbereiding op de spraaktaalontwikkeling. Het nodigt uit tot preverbale communicatie. Je kan het naar wens ook combineren met gebaren en visuele communicatie.

Het is prachtig om mensen te zien ontdooien op muziek. Om een moment te hebben met hun kind, waarop ze kunnen genieten van het contact. Niks dat moet, en toch spelenderwijs, stap voor stap, je kindje en jezelf zien groeien. Niets zo goed voor de basishechting. Het nabij zijn, lichaamscontact, zien van een vertrouwd, lachend, ontspannen gezicht; het blij worden van de muziek: het nodigt allemaal uit tot verbinding, contact, communicatie.

BabyBeats past zich prima aan aan verschillende leeftijden. In het bijgeleverde suggestieboekje vind je tips voor zingen/bewegen met baby's en peuters. Tijdens de huisbezoeken zien we dat ook kleuters met volle goesting mee doen.

Dit is kortom een succesverhaal van begin tot einde.

Wil je het allemaal wat meer onderbouwd, dan kan je als therapeut of ouder gebruik maken van de bijhorende BabyBeat Notes. Hierop zie je per liedje welke aspecten in de communicatie, spraaktaalontwikkeling en het horen worden aangesproken. Meer info? Even een mailtje naar tbd@kids.be of contacteer Advanced Bionics <http://www.advancedbionics.com>.

Tot slot, een oprecht woord van dank voor dit spannende avontuur, aan Fanny en Sarah van Advanced Bionics, voor hun niet aflatende ontdekkingsdrang, technische en praktische ondersteuning en inbreng van nieuwe ideeën. Ook een gemeende dankjewel aan collega Ines (thuisbegeleidster) en Charlotte (logopediste van het KIDSJE) om deze sessie mee mogelijk te maken! En last but not least: aan alle gezinnen die dagelijks zoveel doen om hun kind met veel liefde, warmte en groeikansen te omringen. Dit vraagt zeker om herhaling...

ONICI te volgen op FACEBOOK

Wil je snel op de hoogte zijn van de Nieuwsberichten van ONICI, volgt ons dan via Facebook.

Klik gewoon op , en blijf ons volgen.

Zijn uw cochleair implantaat en hoorapparaat voor elkaar gemaakt?

Wanneer u overweegt een cochleair implantaat te gebruiken, zijn er veel redenen om in uw andere oor alsnog een hoortoestel te blijven gebruiken. Uw hoortoestel **biedt luidheid** en een **warmer geluid**. Uw cochleair implantaat **biedt u meer helderheid**. Wanneer de apparaten samenwerken, bieden ze het rijke geluid dat u graag wilt en het spraakverstaan dat u nodig heeft.

De nieuwe Naída bimodale hooroplossing, met de Naída CI-spraakprocessor en het Phonak Naída™ Link-hoortoestel, levert **het eerste hoortoestel dat speciaal is ontworpen om samen te werken met een cochleair implantaat-systeem**.

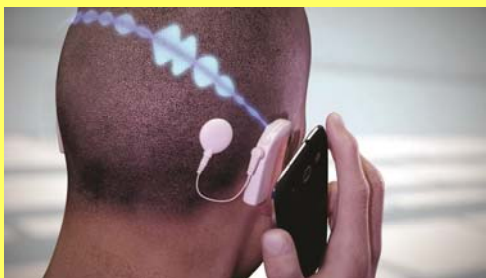
Phonak Naída CI
Naída Link spraakprocessor
hoortoestel*

Deze twee Naída-apparaten:

- **communiceren met elkaar** en kunnen **geluidsignalen** met elkaar **delen**,
- verwerken geluid op **dezelfde** manier,
- bieden een gekoppeld volumeregelingsgedrag en programma-alarmen** ,
- zijn verkrijgbaar in bij elkaar passende kleuren.

Twee Naída-apparaten (nl. een CI en hoortoestel) kunnen nu dezelfde geavanceerde, automatische technologie gebruiken en het audiosignaal **van de ene kant naar de andere kant** streamen. Dit betekent dat ze op dezelfde manier kunnen reageren en zich op dezelfde manier kunnen aanpassen aan veranderende luistersituaties, alsof het **één systeem** betreft.

Daarnaast kunt u ook kiezen uit een breed assortiment draadloze Phonak-accessoires **die audio rechtstreeks naar beide apparaten streamen** voor een moeiteloze luisterervaring.

Het hoortoestel Phonak Naída™ Link is nog niet verkrijgbaar in alle regio's. Neem contact op met de afdeling Customer Service voor de goedkeuringsstatus in uw regio.

Voor meer informatie kan u contact opnemen met:

Advanced Bionics Benelux
Tel: +31 (0)88-600 88 80
Email: cs.benelux@AdvancedBionics.com

* Compatibel met Naída CI Q70- en Q90-spraakprocessors
** Vereist programmering met de volgende generatie SoundWave™-aanpasssoftware

De inhoud van dit persbericht werd ter beschikking gesteld door Advanced Bionics Benelux. ONICI is niet inhoudelijk verantwoordelijk.

CI-team UMC-Maastricht en AMC-Amsterdam werken mee aan 'SONATA-studie: zijn 2 CI's beter dan één?

Bron: Nieuwsbrief CI-team Zuid-Oost-Nederland, dec. 2015

Foto: www.medel.com

Op dit moment vergoeden Nederlandse zorgverzekeraars de volwassen implantatie van één CI per patiënt. Het is echter bekend dat normaalhorenden voordeel hebben van horen met twee oren. Zo kun je met twee oren beter bepalen uit welke richting een bepaald geluid komt en is het vaak makkelijker om spraak in rumoer te verstaan. Wetenschappelijk onderzoek bij CI-patiënten suggereert dat patiënten die twee CI's dragen vergelijkbare voordelen ervaren.

Maastricht en Amsterdam

Er is echter nog te weinig kwalitatief goed onderzoek waarmee de voordelen van een tweede CI bevestigd kunnen worden. Daarom zijn we vanuit het Maastricht UMC+, in nauwe samenwerking met het Academisch Medisch Centrum te Amsterdam, de SONATA-studie gestart: een 'Study on the Advantage of Two CI-Aids'. We onderzoeken daarbij wat de toegevoegde waarde is van een tweede Cochleair Implantaat (CI) ten opzichte van één CI. De firma MED-EL financiert deels deze studie.

Inclusie & loting

Om de wetenschappelijke kwaliteit en controle te kunnen garanderen, zijn de inclusiecriteria zeer streng. Zo staat het onderzoek alleen open voor patiënten die nog geen CI dragen. Ook mag er geen verschil zijn tussen beide oren: de aard en de geschiedenis van gehoortvies moet aan beide kanten identiek zijn. Dat is belangrijk omdat deelnemers niet kunnen kiezen welk oor als eerste geïmplanteerd wordt dat wordt volledig willekeurig bepaald door loting. Alle deelnemers krijgen uiteindelijk een tweede CI, maar ook het tijdstip van tweede plaatsing wordt geloot: groep 1 wordt na zes maanden aan de tweede zijde geïmplanteerd, groep 2 na twee jaar. Door de plaatsing van het tweede CI uit te stellen is het mogelijk resultaten van het dragen van één CI te vergelijken met het dragen van twee CI's.

Voordeel op lange termijn Deelnemers leveren uiteraard ook een extra investering in tijd en energie. Iedere drie maanden vinden er uitgebreide onderzoeken plaats naar geluids- beleving, lokalisatie en verstaan in rumoer. We zijn er van overtuigd dat deze investeringen uiteindelijk opwegen tegen het verwachte voordeel op lange termijn. Hopelijk leven deze studie nieuwe handvaten op om opnieuw met zorgverzekeraars in gesprek te gaan. Van de resultaten houden we u uiteraard op de hoogte. Mocht u vragen hebben over dit onderzoek, neem dan contact op met drs. Elke Devocht, onderzoeker en Master of Audiology, of dr. Erwin George, klinisch fysisch-audioloog, beide bereikbaar via ci.kno@mumc.nl.

CI-gebruiker Vera van Dijk (21) en hoogleraar Nederlandse Gebarentaal Beppie van den Bogaerde geven hun mening over CI en Gebarentaal.

CI-gebruiker Vera van Dijk (21) en hoogleraar Nederlandse Gebarentaal Beppie van den Bogaerde hebben een gesprek over CI en Gebarentaal dat op YouTube beschikbaar is. Wil je het bekijken, [klik dan hier](#) of bekijk het [via de website van ONICI](#).

UMC Utrecht onderzoekt behandelingen eenzijdige doofheid

Bron: Nieuwsbrief Hoormij, 3 mei 2016

De afdeling Keel-, Neus- en Oorheelkunde (KNO) van het Universitair Medisch Centrum Utrecht is in de zomer van 2014 een onderzoek gestart naar de behandeling van eenzijdige doofheid. In de studie worden de huidige behandelingen vergeleken met cochleaire implantatie. Voor dit onderzoek zijn zij nog steeds op zoek naar nieuwe deelnemers.

Eenzijdige doofheid

Van eenzijdige doofheid spreken we wanneer iemand één oor goed (gehoordrempel ≤ 30 dB) en één slecht oor heeft (gehoordrempel ≥ 70 dB). Patiënten met eenzijdige doofheid ondervinden daar dagelijks hinder van, bijvoorbeeld bij het bepalen waar geluid vandaan komt, of bij het verstaan van spraak in rumoerige ruimtes. Om dit goed te kunnen, hebben de hersens geluids informatie van twee oren nodig.

Huidige behandelingen

Patiënten met eenzijdige doofheid worden in Nederland op dit moment behandeld een Contralateral Routing of Sound System (CROSS) of een botgeleidend hoortoestel, Bone Conduction Device (BCD). Beide apparaten bieden het geluid - via een omweg - aan het goede oor aan; het slechte oor wordt dus niet gebruikt.

Cochleaire implantatie

Een mogelijk nieuwe behandeling voor eenzijdige doofheid is cochleaire implantatie, (CI). Een CI wordt tijdens een operatie ingebracht en neemt de functie van het beschadigde slakkenhuis over. In bepaalde mate wordt hiermee horen met twee oren hersteld. Met deze behandeling is al veel ervaring, echter alleen patiënten met tweezijdige doofheid.

CINGLE-studie

In de zomer van 2014 is in het UMC Utrecht de CINGLE-studie gestart. Het doel van dit onderzoek is de huidige behandelingen bij eenzijdige doofheid te vergelijken CI. Anders dan eerdere studies uit het buitenland naar CI bij eenzijdige doofheid, worden in de Utrechtse studie de drie met elkaar vergeleken. Patiënten worden ingedeeld op basis van loting, waarmee de hoogste vorm van medisch-wetenschappelijk bewijs geleverd kan worden.

Zestig deelnemers

Op dit moment doen er 60 patiënten mee aan de studie. Een deel van hen heeft een CI gekregen. De eerste resultaten van deze groep zijn veelbelovend: spraakverstaan in ruis en geluidslokalisatie zijn verbeterd, en de tinnitus wordt door het CI onderdrukt. Aan het onderzoek kunnen in totaal 120 patiënten deelnemen.

Interesse?

De onderzoekers zijn nog op zoek naar deelnemers. Als je geïnteresseerd bent in deze studie, kun je contact opnemen met het onderzoeksteam via CINGLE@umcutrecht.nl. Er zal dan worden beoordeeld of je een geschikte kandidaat bent en je zult uitgebreidere informatie over de studie ontvangen!

Oudervereniging VLOK-CI heeft een nieuwe layout van website

De Vlaamse oudervereniging voor CI-kinderen, VLOK-CI, heeft zijn website volledig vernieuwd. Alle informatie is nu heel overzichtelijk terug te vinden in een mooie en moderne nieuwe layout. Bekijk de website maar even via <http://www.vlok-ci.eu/>.

CI-team UMC-Groningen zoekt CI-medewerkers voor onderzoek naar spraakperceptie in achtergrondlawaai

Bron: Nieuwsbrief Hoormij, 24 mei 2016

Wanneer veel mensen door elkaar praten, wil men als luisteraar gewoonlijk één spreker horen en de anderen negeren. In deze situaties is het nuttig om de stem van die ene spreker te kunnen volgen. In het onderzoek 'Optimizing Cochlear Implants for better perception of Speech-on-Speech' zullen UMCG en de Universiteit van Groningen nagaan in welke mate CI-gebruikers in staat zijn die stem te volgen, in vergelijking met mensen die geen cochleair implantaat gebruiken. Deze kennis zal bijdragen CI's in de toekomst te verbeteren.

De onderzoekers testen nieuwe software waarmee de processor van de CI wellicht beter in staat is om spraak door te geven aan de gebruiker. Deze software wordt hopelijk op termijn toegepast in de geïmplanteerde CI's. Om dit echter mogelijk te maken, hebben de onderzoekers de hulp van gemotiveerde CI-gebruikers nodig die mee zouden willen werken aan de onderzoeken om te kijken of het spraakverstaan ook daadwerkelijk beter is met de nieuwe software. Zonder de hulp van huidige CI-gebruikers kunnen ze niet meten of spraak in rumoerige omgevingen beter wordt verstaan.

Iets voor jou?

- Je draagt één CI
- Je bent bereid deel te nemen aan een aantal CI-testen en over deze testen jouw mening te geven
- Je bent bereid hiervoor in de maand juni naar het UMC Groningen te komen.
- Dit experiment bestaat uit twee sessies, ongeveer 2-2,5 uur per sessie.
- Vergoeding (8,00 eur per uur) en tevens betaling van reis- en parkeerkosten.

Ben je geïnteresseerd of heb je nog vragen? Stuur dan een mail naar Nawal El Boghdady (KNO-afdeling): n.el.boghdady@umcg.nl. Zij zal dan contact met je opnemen.

UMC-Groningen zoekt CI-medewerkers voor onderzoek naar spraakverwerking door CI-gebruikers

Bron: Nieuwsbrief Hoormij, 8 juni 2016

In het UMC Groningen (UMCG) wordt onderzoek gedaan over de manier waarop cochleair implantaat gebruikers spraak verwerken. Deze resultaten kunnen vervolgens bijdragen aan de verbetering van bestaande gehoortesten en hoortraining voor cochleair implantaat gebruikers. Voor het onderzoek worden nog mensen gezocht die mee willen doen aan **enkele luisterexperimenten**.

Voor het onderzoek worden volwassen cochleair implantaat gebruikers gezocht die minstens een jaar ervaring hebben met het implantaat. Om aan het onderzoek deel te nemen dien je Nederlands als moedertaal te hebben en geen taal- en/of spraakproblemen te hebben (bv. autisme of dyslexie).

Het onderzoek

Je zal twee eenvoudige luisterexperimenten doen op een computer. Je krijgt hiervoor losse woorden en zinnen te horen. Tijdens de experimenten zullen je oogbewegingen worden gemeten door middel van een eyetracker. Het experiment zal in totaal ongeveer 1 tot 1,5 uur duren.

Compensatie

Voor je deelname ontvang je een vergoeding van €8.00 per uur. Verder ontvang je een vergoeding voor de eventuele reiskosten die je in verband met het onderzoek maakt.

Als je **interesse** hebt om deel te nemen aan dit onderzoek of meer informatie wil, dan kun je mailen naar Anita Wagner: a.wagner@umcg.nl of Leanne Nagels: l.l.a.m.g.nagels@student.rug.nl.

OPCI zoekt oudere CI-gebruikers voor uitproberen van software CI thuishet

Bron: Nieuwsbrief Hoormij, 24 mei 2016

Het meerjarige **SHiEC-project** (Supporting Hearing in Elderly Citizens), waaraan OPCI deelneemt, heeft onder andere als doel oudere CI-gebruikers te ondersteunen bij het zo optimaal mogelijk gebruiken van hun CI. Hierdoor kan deze groep zo lang mogelijk sociaal actief blijven en deelnemen aan de maatschappij, zo is de gedachte. Om dit realiseren is inmiddels door projectpartner Otoconsult software voor een **CI-thuishet** ontwikkeld.

Hiermee kunnen oudere CI-gebruikers in de toekomst thuis zelf de prestaties van hun CI testen, zodat het niet steeds nodig is hiervoor naar het ziekenhuis te gaan. OPCI is als CI-gebruikersorganisatie nauw betrokken bij dit proces. Voor het testen van de ontwikkelde software zoeken we een aantal (oudere) CI-gebruikers.

Iets voor u?

- U bent (bij voorkeur) 60 jaar of ouder en u heeft een CI van het merk Cochlear – type CP 900 of 910
- U draagt één CI
- U bent bereid om deel te nemen aan een aantal CI-testen en over deze testen uw mening te geven
- U bent bereid om hiervoor in de maand juni naar Houten te komen
- Uw afspraak wordt in overleg ingepland
- De testen duren ongeveer 1,5 uur
- Uw reiskosten worden vergoed (€ 0,19 ct per km of ov 2e klasse)
- Uw persoonsgegevens worden door ons niet aan derden verstrekt
- **Wilt u meedoen? Of heeft u vragen?**

Stuur dan een mailtje naar Lara Laurens (OPCI) via lara@fodok.nl . Zij zal dan contact met u opnemen.

Open gesprek tussen CI-team UMC-Utrecht en OPCI

bron= www.opciweb.nl, 13.04.16.

Naar aanleiding van de uitzending van Zembla op 2 maart 2016 heeft OPCI een gesprek gehad met het CI team van het Universitair Medisch Centrum in Utrecht. Bij het gesprek waren aanwezig Inge Doorn en Hennie Epping namens OPCI en de heer Van Zanten, audioloog en de heer Thomeer, kno arts/chirurg Namens UMCU. De afdeling Marketing en Communicatie was, in tegenstelling tot eerder aan ons gemeld, jammer genoeg niet aanwezig. Zowel OPCI als het UMCU waren blij dat het gesprek kon plaatsvinden. Het CI-team van het UMCU wil er alles aan doen om zo open en eerlijk mogelijk te communiceren over deze zaak, ondanks de terughoudendheid van de top van de organisatie. Het CI team geeft ruiterlijk toe dat er fouten zijn gemaakt.

Aan de hand van de grootste kritiekpunten uit de uitzending wordt een toelichting gegeven:

De patiënten zijn niet gezien

Dit klopt voor een aantal van de Rotterdamse kinderen, maar is zeker niet de routine procedure. Het Erasmus MC heeft aan het UMCU gevraagd deze kinderen alleen voor de operatie over te nemen, omdat zij zelf niet voldoende capaciteit hadden. De procedure was in het Erasmus al helemaal doorlopen, inclusief de visie van een tweede CI team, welke noodzakelijk is om een tweede CI te kunnen plaatsen bij deze kinderen. Op grond hiervan heeft het toenmalige hoofd van de afdeling KNO afdeling (in samenspraak met het Hoofd van het CI Team, UMC Utrecht) in Utrecht gezegd: "de kinderen kunnen de dag voor de operatie komen, zonder verder contact met het CI team."

Op grond van de gebeurtenissen die daarop gevolgd zijn, heeft het CI team van Utrecht besloten nooit meer een operatie uit te voeren bij een patiënt, zonder dat de patiënt niet de gangbare procedure in het CI team heeft doorlopen. Ook als er positief advies is van een ander centrum.

Er is geopereerd volgens een andere methode

Er zijn 2 methodes om een CI te plaatsen: de “klassieke” methode, die het meest wordt toegepast en de suprameatale methode die vanaf 2010 wordt toegepast. Beide methoden zijn wereldwijd gestandaardiseerd en vastgelegd in protocollen en er zijn ook goede en stabiele resultaten mee geboekt. M.a.w. het is geen experimentele methode. Het is vaak aan de individuele chirurg voor welke methode hij/zij kiest. Dit heeft ook met ervaring in de toegepaste techniek te maken. Omdat er bij de kinderen uit Rotterdam zoveel herimplantaties nodig waren en omdat er een nieuw chirurg in Utrecht is gekomen, opgeleid met de oude techniek, heeft het CI team in januari 2015 besloten om alleen nog de “klassieke” methode toe te passen.

De implantaten zijn niet in een bed gefreesd

Het al of niet in een bed inboren heeft niets met de operatie techniek te maken. Bij beide operatie technieken kan het implantaat worden ingeboord of niet. Opnieuw heeft het CI team na de gebeurtenissen in november 2014 besloten om voortaan de implantaten altijd in te boren, omdat daardoor de kans op verzakken van het implantaat wordt verkleind. Uitgesloten is het niet, omdat het ook bij patiënten die lang geleden geïmplanteerd zijn met inboren toch voorkomt dat het implantaat verzakt.

Het aantal herimplantaties is toegenomen

De cijfers over het aantal herimplantaties is op grond van wereldwijde cijfers niet hoger dan verwacht zou mogen worden. Het grote aantal herimplantaties bij de groep kinderen uit Rotterdam wil het CI team niet goed praten door zich te beroepen op de cijfers die niet extreem negatief zijn.

Er heerst een angstcultuur op de afdeling KNO

Of er sprake was van angst konden onze gesprekspartners niet direct zeggen. Wel geeft een van beiden aan dat sinds er een nieuw hoofd a.i. is van de afdeling KNO er meer openheid is. Dit wordt ook door collega's elders in Nederland zo ervaren. Dit is ook de reden dat het gesprek plaatsvindt en dat binnenkort alle patiënten van het CI team van het UMCU een uitnodiging krijgen om vragen aan het CI team te stellen of om antwoorden te krijgen op de vragen die al gesteld zijn. Het huidige hoofd van de afdeling staat ondanks het feit dat er fouten zijn gemaakt, helemaal achter het CI team en steunt hen in het geven van openheid naar de buitenwereld.

Er is geen melding gemaakt van de incidenten

Na de gebeurtenissen in november 2014 is in 2015 een melding bij de inspectie gedaan. Er is een incidentenrapportage opgesteld, door specialisten die niet verbonden zijn aan de betreffende afdeling, en naar de inspectie gestuurd eind 2015. Zembla heeft een concept van deze rapportage geciteerd. De Inspectie heeft nog niet op de definitieve rapportage gereageerd. Er wordt geïnformeerd of OPCI de rapportage ter zijner tijd ook mag ontvangen.

Het CI team van het UMCU heeft alle CI patiënten van het Utrechtse team uitgenodigd om hen te informeren en de vragen die ze hebben te beantwoorden.

Meer informatie hierover kun je vinden op de website van OPCI www.opciweb.nl en op de website van ONICI: <http://www.onici.be/nieuws/306#c-content>

Doventolken zijn nu in Vlaanderen mogelijk vanaf een bilateraal verlies van 70 dBHL

Sinds 11 februari 2016 is er in Vlaanderen een nieuwe wetgeving voor de aanvraag van Doventolken: schrijftolken en VGT-tolken. In plaats van een bilateraal gehoorverlies van 90 dBHL is er nu zowel voor onderwijs als voor welzijn een bilateraal gehoorverlies van 70 dBHL vereist. Hierdoor kunnen ook ernstig slechthorenden of CI-kinderen met een asymmetrisch gehoorverlies (één doof en één ernstig slechthorend oor) beroep doen op een schrijftolk of gebarentolk en dit zowel voor welzijn als voor onderwijs. Meer informatie kun je terug vinden in het besluit van de Vlaamse regering op: <http://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=14926>.

Multi Care Systems (MCS)

PERSBERICHTEN

Met een hoortoestel en wek- en waarschuwingssysteem bent u 24 uur per dag veilig en bereikbaar

Listen to life

Multi Care Systems (MCS) helpt mensen met gehoorverlies actief in het leven en in de maatschappij te blijven staan.

Voor mensen met gehoorverlies kunnen 'simpele' dingen een fikse uitdaging zijn. De deurbel horen, een tafelgesprek volgen, vergaderen, communiceren op feestjes, een baby horen huilen; het kan veel energie kosten. En dat hoeft helemaal niet.

Wij zorgen dat u optimaal betrokken blijft in de maatschappij en in uw sociale leven niets mist. Listen to life.

Neemt u voor informatie of advies contact met ons op? Ons team staat u graag te woord.

Wijkermeerstraat 16 2131 HA Hoofddorp | +31(0)23-5544011 | info@multicareystems.nl | www.multicareystems.nl

Deze productinformatie werd ter beschikking gesteld door MCS. ONICI is niet inhoudelijk verantwoordelijk.

“Schrijftolken heel belangrijk voor CI-leerlingen”, vindt ook Thibault

Bron: De Standaard, 13 februari 2016

Foto uit: De Standaard 13.02.16.

RAMMSTEIN

Het is een raar gezicht, maar zijn klasgenoten zijn het gewend. Hoe Thibault (14) de klas binnenstapt met een volwassene aan zijn zij. Die vlijt zich dan neer in de bank naast hem en begint ijverig elk woord dat vooraan aan het bord wordt gezegd, neer te tikken. Die man of vrouw is Thibaults tweede paar oren. Een schrijftolk. 'Als ik iets niet verstaan heb,' zegt Thibault, 'kan ik dat op het scherm meteen nalezen.'

Toen hij negen maanden was, kreeg Thibault meningitis. Vreemd eigenlijk dat we zeggen: een ziekte krijgen. Een ziekte pakt vooral iets af, in Thibaults geval: het gehoor. Maar dat merk je niet meteen, fluks als hij de kamer binnenstapt en ons 'hallo' beantwoordt met een even welluidend 'goeiendag'.

Er zijn maar een paar regels. We mogen niet in het tegenlicht staan of in onze baard praten. 'Sinterklaas was altijd al een ramp', lacht zijn moeder, Kim.

Thibault is wat je zou kunnen noemen een horende dove. Nog voor hij aan taal toekwam, kreeg hij al een implantaat. Achter zijn linkeroor, onttrokken aan het zicht door zijn lange blonde haar, zit een apparaatje dat door zijn zwarte glans en rondingen geïnspireerd lijkt op het design van een blitse weggen.

Thibault zelf houdt wel van hard en snel. Vorige zomer ging hij voor het eerst naar een festival. 'Graspop', zegt hij. Zelfs als je weinig of niets hoort, voel je bij metal de beat tot in je botten. Zonder implantaat hoort Thibault een geluid pas vanaf 120 decibel, dat is 50 decibel onder het gebulder van een straaljager. Iron Maiden zit daar ergens tussen.

Maar als je ernaar vraagt, zegt Thibault klaar en duidelijk dat hij zichzelf niet als een dove beschouwt. 'Ik heb ook geen dove vrienden', lacht hij. Hij gaat naar een 'gewone' school waar hij de enige is, op 600 leerlingen, met een auditieve handicap. In de scouts

begrijpt iedereen hem en hij iedereen. 'Ze weten dat ze mij bij een nachtspel wakker moeten maken, anders mis ik het.'

Na het buitengewoon kleuteronderwijs stuurden zijn ouders hem bewust naar een 'gewone' school. 'Die kleuterklas was fijn en iedereen doet het daar geweldig,' zegt Kim, 'maar je botst wel op dat dilemma dat het een cocon blijft.'

Dat Thibault zichzelf niet als Dove beschouwt, is geen detail. En dat we Dove met een hoofdletter schrijven, evenmin. In de Verenigde Staten is die D van *Deaf* bijna verplicht omdat Doven er zichzelf, samen met taalkundigen en antropologen, zien als een culturele minderheid naast anderen. Dooftheid is dan niet zozeer een kwestie van handicap als wel van identiteit. Doven moeten zich niet aan de wereld aanpassen, maar de wereld aan hén. Is voor de enen een implantaat bijna zoiets als 'verraad', de anderen zien een gebarentolk dan weer te veel als een muur tussen hen en de 'gewone' wereld.

Thibault heeft zelf nooit een gebarentolk gewild. In de lagere school kon hij de les volgen doordat de juf of meester een met zijn oor verbonden zendertje droeg. Ook dat wilde hij niet meer, eens hij aan het middelbaar begon. Maar hoe ga je dan verder in een 'gewone' school? Een schrijftolk bood de oplossing. Het eerste jaar probeerde Thibault het nog zonder.

'Hij wil niet graag anders doen dan de anderen,' zegt Kim nog eens. Maar dat bleek niet zo eenvoudig.

Uiteindelijk kreeg hij voor drie vakken een schrijftolk naast zich. Tot vorig jaar. 'Het was eind september en we hadden nog altijd niemand gevonden,' zegt Kim. Dat kwam omdat de wet intussen veranderd was. Hoefde een schrijftolk eerst alleen een A1-diploma te hebben (waardoor zowat elke volwassene op school kon bijspringen), plots moest hij of zij het zelfstandigenstatuut hebben.

Kim deed een oproep op Facebook en de response was instant groot. Thibault kon weer verder. Over het tekort aan gebarentolken worden in het parlement wel vaker vragen gesteld. Zelden over schrijftolken. Dat ligt onder meer aan het hierboven genoemde verschil tussen Doven en horende doven. De eersten weten hoe ze zich moeten verenigen om hun belangen te behartigen. Voor de tweede groep ligt dat moeilijker, precies omdat ze graag zo volledig mogelijk opgaan in de wereld van de horenden. 'De behoefte aan schrijftolken zal nochtans toenemen', weet Kim. 'Er zijn nu eenmaal almaar meer mensen met implantaten. Die komen nu allemaal in het middelbaar.'

Thibault tracht die volwassen schaduw naast hem in de klas zo veel mogelijk te negeren. Hij wil een gewoon leven. Hard en luid, het liefst. 'Deze zomer komt Rammstein naar Werchter. Mag ik gaan, mama?', vraagt hij. Het antwoord blijft onduidelijk, Kim staat in het tegenlicht.

FILIP ROGIER
FOTO FILIP CLAUS

Ervaringsverhaal Oliver: “Mijn gehoor kan alleen maar beter worden”

Bron: Nieuwsbrief Doof.nl, mei 2016

Oliver Piper (47) draagt sinds oktober 2014 een CI. Hij vergeet nooit meer hoe hij op de eerste dag van zijn CI-aansluiting, na jaren zwaar slechthorend te zijn geweest, thuiskwam. Hij kon ineens het gesprek tussen zijn vrouw en dochter horen én gedeeltelijk zelfs verstaan. ‘Ik krijg nu alweer tranen in mijn ogen als ik daaraan terugdenk.’

‘Nu is “verstaan” misschien een groot woord’, legt Oliver zekerheidshalve uit. ‘Maar ik kon in ieder geval het onderwerp van het gesprek volgen zonder de sprekers aan te kijken.’ Dat was in de jaren voor zijn CI wel anders. Oliver werd geleidelijk steeds slechthorender, als gevolg van otosclerose.

In de zomer van 2014 maakte Oliver een afspraak bij het AZM om te kijken of hij in aanmerking zou komen voor een CI. ‘En toen ging het heel snel, twee maanden later werd ik al geopereerd.’

Dat is erg snel! Was je al wel klaar voor een CI?

‘Ja, zo’n vijftien jaar geleden bracht mijn behandelend arts het CI al een keer ter sprake, maar het was toen nog toekomstmuziek waar ik “op langere termijn misschien ooit” voor in aanmerking zou komen. Omdat ik in de jaren daarna veel over het CI gehoord en gelezen had, ging ik inderdaad vrij doelgericht naar de kno-arts. Mijn sociale leven was min of min gereduceerd tot een bestaan op Facebook. Buiten social media had ik nauwelijks meer contact met mensen, en ik vermeid sociale gelegenheden zoals verjaardagen. Daar werd ik natuurlijk niet erg gelukkig van, dus ik hoopte dat het CI mij in elk geval uit dat isolement kon halen.’

En, is dat gelukt?

‘Ja, ik kan wel zeggen dat ik dankzij mijn CI een stuk van mijn oude (sociale) leven weer heb teruggekregen. Ik kan mensen nu weer verstaan waar dat eerder niet mogelijk was, hoezeer ik mijn best ook deed. Ook op mijn werk is het gemakkelijker om met collega’s te overleggen en te vergaderen. Ik kan alles veel beter volgen. Natuurlijk ben ik nog steeds slechthorend. Ook een CI blijft tenslotte een hulpmiddel met beperkingen. Vooral in drukker omgevingen blijft het hard werken om mensen te verstaan. Maar het mooiste is: mijn gehoor kan door oefening en voortschrijdende techniek vanaf nu alleen nog maar beter worden!’

Hoe was het om weer opnieuw te leren horen met je CI?

‘De revalidatieperiode verliep extreem vlot. Aan het einde van de eerste training zat ik al op ongeveer de helft van het materiaal, dat eigenlijk bedoeld was voor een maand of drie training. Na een maand was ik klaar, inclusief telefoontraining en oefeningen met poëzie en proza. Je kunt het geluid van het CI niet vergelijken met het natuurlijke geluid dat een goed horende ervaart, maar als ik het vergelijk met het geluid van mijn hoortoestel is het zó veel beter, helderder en duidelijker. Een genot, als je merkt wat je jarenlang hebt moeten missen.’

Was het makkelijk om aan de “nieuwe” geluiden te wennen?

Ik moest in principe aan alle geluiden weer wennen. Het moeilijkste vond ik niet de specifieke geluiden, maar juist de momenten dat er een kakofonie van geluid op je afkomt. Om daaruit hoofden bijzaken te onderscheiden, blijft heel moeilijk. Maar ik herken intussen vrijwel alles weer. Een enkele keer moet ik nog vragen wat een geluid is en waar het vandaan komt, maar als ik het eenmaal weet, dan wordt het een volgende keer ook meteen weer herkend. Hoe dan ook, vind ik alle geluiden weer mooi om te horen.’

Luister je ook (weer) naar muziek?

‘Voor ik (te) slecht ging horen, heb ik altijd muziek geluisterd en ook zelf gemaakt. In de eerste maanden met mijn CI vond ik muziek bijvoorbeeld het mooiste wanneer ik zowel mijn hoortoestel als CI droeg. Maar inmiddels ben ik erachter gekomen dat dit verschilt per muzieksoort. Als de muziek “ingewikkelder” is, luister ik het liefste alleen met mijn CI.’

Ervaringsverhaal Helen Blom (27): “Deelnemen aan spontane gesprekken is ontzettend leuk”

Bron: Nieuwsbrief Doof.nl, 26.01.16.

Helen Blom (27) werkt als promovenda op de Radboud Universiteit in Nijmegen. Ruim dertien jaar geleden hoorde ze dat ze in aanmerking kwam voor een Cochleair Implantaat (CI). Onder het mom 'baat het niet, dan schaadt het niet', besloot de nuchtere en toen nog puberende Helen er voor te gaan.

Er ging een wereld voor haar open: 'Pas toen ik mijn CI kreeg, realiseerde ik me hoe weinig ik daarvoor hoorde.' Ook al denk je dat je nog genoeg meekrijgt met hoortoestellen, die kleine dingen die belangrijk zijn, hoor je niet meer, zonder dat je het merkt', vertelt Helen. 'Denk bijvoorbeeld aan naderende voetstappen, iemand die je roept of een ambulance die in de verte aankomt.

Maar ook veel hoge of zachte geluiden zoals vogels, het geruis van de wind of het gesis van een fles frisdrank als je die opent. Ik had niet door dat ik al die geluiden niet meer hoorde. Het was voor mij een verrijking dat ik dit weer meekreeg met mijn CI.'

Kon je de geluiden gelijk goed horen met je CI?

'Het werd me meteen duidelijk dat ik al die jaren een heleboel had gemist. Maar in het begin moest ik wel erg wennen. Ik weet nog dat de aansluiting in augustus was. Het was bloedheet dus het raam stond open. Toen het CI werd aangesloten was er iemand aan het grasmaaien buiten, wat een lawaai was dat! Het eerste wat ik toen dacht was: "O nee, is dit het nu?!". Wat ik hoorde, kan ik het beste omschrijven als pianogeluidjes. Als mijn moeder "hoi" zei, hoorde ik alleen een ping-geluid van een piano. Verschrikkelijk vond ik dat, want ik kon er geen kaas van maken. De volgende dag gaf ik bij de afregeling aan dat het geluid verschrikkelijk was, en werd er een ander programma op gezet. Wat een verademing! Die pingeltjes werden ineens een stuk herkenbaarder. De oefeningen voor het herkennen, onderscheiden en nazeggen van woorden en klanken gingen eigenlijk heel snel al goed voor mij. Thuis oefende ik veel met mijn moeder. Zij las dan een artikel voor dat ik moest nazeggen. Ik denk dat ik mijn plafond vrij snel bereikte.'

Straks draag je al je halve leven een CI! Wat betekent het voor jou?

'Het CI is voor mij erg belangrijk. Mijn zelfvertrouwen is in de communicatie met anderen enorm gegroeid. Waar ik vroeger altijd hoopte dat vreemde mensen me niet zomaar zouden aanspreken, omdat ik bang was dat ik ze niet kon verstaan, vind ik het nu juist leuk dat ik aan die spontane communicatie kan deelnemen. Dat het CI vooral impact had op mijn zelfvertrouwen, merkte ik pas achteraf. Als ik terugkijk, denk ik dat ik me steeds meer ging terugtrekken in bepaalde situaties. Bij verjaardagen thuis ging ik af en toe even naar boven, want er was zoveel lawaai en ik hoorde het toch niet. En ik was bang dat iemand iets tegen mij zou zeggen en dat ik dan moest aangeven dat ik hem niet verstond.'

En hoe gaat het nu met verstaan in grote gezelschappen?

'Vanaf het moment dat ik mijn CI had, merkte ik dat ik meer meedeed aan sociale interacties. Maar het verloopt nog steeds niet altijd even lekker. Verjaardagen blijven chaotisch en soms moeilijk, net als groepsgesprekken. Maar ik probeer dan bijvoorbeeld een gesprek aan te gaan met degene die naast me staat en vraag of hij of zij voor mij kan herhalen wat er gezegd werd, zodat ik weer kan aanhaken. Dat deed ik vroeger niet. Ik hoop dat spraakverstaan in groepen nog verbeterd kan worden. In de tussentijd maak ik ook gebruik van Nederlands met Ondersteunende Gebaren (NmG) met de personen die dit ook kunnen. Dat helpt enorm. Niet alleen qua begrip, maar ook qua energieniveau. Ik hoef me dan niet meer zo te concentreren en af te vragen of ik het juist heb verstaan. Wat dat betreft vind ik het heel fijn dat ik die combinatie van mijn CI en NmG kan maken'

Gebruik je daarnaast nog andere hoorhulpmiddelen?

'Naast mijn CI heb ik altijd mijn hoortoestel gedragen. Voor mij is het zo: ik versta met mijn CI, maar ik hoor met mijn hoortoestel. Het geluid van het CI vind ik zelf niet zo mooi, het klinkt voor mij mechanisch. Maar ik versta er wel heel goed mee. Onbewust vul ik de geluiden 'mooi' in met mijn hoortoestel. Die meerwaarde van de combinatie is voor mij heel groot. Mijn hoortoestel heb ik echt nodig om te 'genieten' van geluiden. Muziek met CI vind ik niet heel mooi, maar met hoortoestel wel. Op die manier zou ik beide hoorhulpmiddelen niet willen missen. Verder maak ik soms ook gebruik van ringleiding en draadloze accessoires zoals de Smartlink. Tijdens een promotie of presentatie geef ik dan de microfoon aan de spreker zodat ik hetgeen wat hij zegt rechtstreeks in mijn CI en hoortoestel binnenkrijg.'

Heb je nog speciale programma's of functies op je CI?

'Het fijne van mijn CI vind ik dat er voor elk soort moment een programma of functie is. Als ik in een rumoerige omgeving ben, zoals een café, restaurant of in een stationshal, zet ik de Ultrazoom aan. Die functie zoomt automatisch in op stemmen en onderdrukt omgevingsgeluiden. Op de fiets heb ik vaak last van wind in de microfoon van mijn CI. Door de Windblock, een andere functie, wordt de wind als het ware langzaam weggefilterd. En ik vind het ook gewoon fijn dat ik mijn CI aan of uit kan zetten wanneer ik dat wil.'

Kun je een CI aanbevelen aan andere slechthorende mensen?

'Jazeker. Het heeft mijn leven verrijkt! Zonder mijn CI zou ik me sneller terugtrekken uit sociale situaties. Maar het is wel goed om te beseffen dat je er niet perfect horend van wordt. Het blijft hard werken en het is niet een kwestie van aansluiten en klaar. Ik heb een soort van "geluk" gehad dat ik niks meer hoorde met het oor waaraan ik geopereerd ben. Naar mijn idee kon het alleen maar beter worden. Ik had niets te verliezen, dus waarom zou ik het niet proberen? Toch zijn mijn verwachtingen meer dan waargemaakt: ik hoor meer en versta beter sinds ik het CI heb. Ik doe mijn CI 's ochtends in en pas 's avonds weer uit, dat zegt genoeg!'

Ervaringsverhaal Monique Paauwe (51): “Ik kon zoveel mooie vragen stellen, maar de antwoorden niet meer verstaan”

Bron: Nieuwsbrief Doof.nl, 05.04.16.

Monique Paauwe (51) werkte 30 jaar als stewardess bij KLM en stond letterlijk en figuurlijk on top of the world. Totdat haar gehoor rond haar veertigste ineens achteruit ging en ze haar werk niet meer kon uitvoeren. Een bijzondere, intensieve periode van zelfreflectie en inzicht volgde. In 2015 besloot Monique voor een cochleair implantaat (CI) te gaan. 'Dankzij mijn CI heeft mijn leven weer een socialer karakter.'

'Ik heb in die dertig jaar als stewardess heel veel moois van de wereld gezien. Helaas werd ik door mijn doofheid gedwongen ontslagen. Het moeilijkste vond ik de acceptatie van het steeds slechter wordende gehoor. Om ermee uit de kast te komen. Het was zo stressvol om het steeds maar te ontkennen. Sociale gebeurtenissen ging ik steeds meer vermijden. Toen ik op een gegeven moment echt helemaal doof werd, gaf dat mij een soort rust: dit is het dan, nu hoef ik nergens meer voor te vechten. Toen begon het acceptatieproces pas.'

Hoe kwam je tot acceptatie van je slechthorendheid?

'Ik wilde graag uitzoeken wat de betekenis van doofheid voor mij is. Wat is communicatie eigenlijk en hoe kom ik tot verbinding als ik niet goed kan horen? Ik heb een intensieve "Golftreatment" gedaan, om onder begeleiding te leren golfen en daardoor gelijk te onderzoeken waar ik in dit proces stond, waar het stagneerde of belemmerde. Dit vond ik heel heftig, confronterend en frustrerend, maar ook enorm leerzaam. Ook heb ik deze vraagstelling meegenomen op mijn voettocht naar Santiago de Compostela. Ik kwam erachter dat je voor werkelijke verbinding van mens tot mens, van hart tot hart, in principe niet hoeft te horen.'

Wat heeft je doen besluiten om een CI te nemen?

‘Ik merkte tegelijkertijd dat ik een mooi stuk van mijzelf niet meer kon uiten. In die zin, dat mijn natuurlijke interesse en belangstelling voor mijn medemens geblokkeerd leek. Ik kon zoveel mooie vragen stellen, maar de antwoorden en verhalen niet meer verstaan. Dus vroeg ik maar niets meer. En daardoor deed ik voor mijn gevoel toch een stuk van mijn persoonlijkheid tekort. Ik was mezelf niet meer. Daarom koos ik uiteindelijk toch voor een CI.’

Ben je blij dat je voor een CI hebt gekozen?

‘Ja, heel blij. Dankzij mijn CI heeft mijn leven weer een socialer karakter. Mijn grootste twijfel was het idee van een implantaat in je hoofd. Ook het feit dat het accepteren van doofheid mij een soort rust gaf en dat door een CI deze balans weer verstoord zou worden. Slechthorendheid geeft mij namelijk ook weer stress. De onzekerheid of je iets wel goed hebt meegekregen. Doofheid is wat dat betreft duidelijker, want je hoort niks. Maar nu ik mijn CI heb, kan zeggen dat ik, ondanks de “slechthorendheidsstress” zeker een blijer mens ben. Ik kan weer meedoen en heb juist veel minder stress. Spraakverstaan één-op-één gaat heel goed. In een groepje gaat het wel wat minder, maar dat verschilt. Hoe dan ook zijn mijn verwachtingen ruimschoots uitgekomen.’

Hoe was het om voor het eerst weer te horen?

‘Bij de proefaansluiting kon ik meteen al redelijk spraakverstaan. Een grappige ervaring bij de aansluiting van het CI, was dat ik mijn eigen stem weer hoorde. "Waar komt dat ineens vandaan? Oh wacht, het is mijn eigen stem!" Ik vond het revalideren een mooie en intensieve periode waar ik zeker de vruchten van geplukt heb. Ik kon in de eerste maanden duidelijk merken dat ik steeds beter ging verstaan.’

Welke geluiden zijn het mooist om te horen?

‘Natuurgeluiden! Vogels, de wind, de zee. Ook het ritme van muziek, voelbaar in je lijf, geeft een soort betrokkenheid, aanwezigheid. Ik had niet kunnen voorzien dat dit zo belangrijk voor me bleek te zijn. Geluid doet dus wel degelijk iets met je lijf!’

Wat vind je het fijnste aan je CI?

‘Beter kunnen spraakverstaan en meer betrokken zijn bij de omgeving. Ook al hoor ik soms niet alles woordelijk. Wat ik ook fijn vind, is dat ik na de CI-operatie een stuk minder last heb van tinnitus.’

Kan je een CI bij andere mensen aanbevelen?

‘Absoluut. Zeker bij kleine kinderen voordat de taalontwikkeling begint. Wel denk ik dat het belangrijk is om je motieven voor een CI onder de loep te nemen. Tot op de bodem. Als je denkt dat je door CI meer vrienden, een baan, een partner of wat dan ook zult krijgen, dan kan dat teleurstellend zijn. Eerst helemaal oké zijn met je zelf en de situatie waarin je zit. Je bent al goed genoeg, ook zonder CI. Door dit inzicht heb ik mezelf beter leren kennen. En dat ervaar ik als waardevol. Ik voel me levenswijzer en wil dit graag delen. Ook met CI blijf ik nog steeds slechthorend, en laat ik soms in gesprekken ook dingen voorbij gaan. Het enige verschil is dat ik nu wel weet waar het over gaat.’

Bert Verschuren vertelt over zijn positieve ervaring bij het gebruik van een draadloze koptelefoon in combinatie met zijn CI

Bert Verschuren (een Nederlander die in Brussel woont en die in 2004 doof werd ten gevolge van een hersenvliesontsteking en nog hetzelfde jaar een CI kreeg) stuurde ons zijn positieve ervaringen toe over het gebruik van een draadloze koptelefoon in combinatie met zijn CI voor het beter verstaan van radio en TV. Je kan de ervaring van Bert uitgebreid lezen [in bijgevoegde pdf-file](#).

Een aanrader voor eenieder die moeite heeft om radio en TV te verstaan.

Ervaringsverhaal Kirsten van Croonenborg (27): “Van CI tot dragracer”

Bron: Hoormij Magazine, 1, mei 2016.

Kirsten van Croonenborgh was 3,5 jaar toen ze door een hevige middenoorontsteking 80-90 procent van haar gehoor aan beide kanten verloor. Op haar 29e kreeg ze een cochleair implantaat (CI) én het gevoel dat haar leven opnieuw begon. Het betekende zelfs de start van een bijzondere hobby: dragraceren. “Dragraceren is mijn manier om mijn verhaal te vertellen.”

Op de basisschool kwam Kirsten met twee hoortoestellen en solo-apparatuur goed mee, ze had vriendinnen en kon makkelijk leren. Ook op het gymnasium leek het goed te gaan. “Op mijn vijftiende kwam het omslagpunt. Door mijn slechthorendheid viel ik buiten de groep. Ik werd er bijvoorbeeld op afgerekend dat ik niet meeding naar de disco.” Na haar examen koos Kirsten voor een studie Biologie.

“Ondanks dat ik goed kon leren, lukte het me toch niet mijn draai te vinden. Dat had vooral te maken met het sociale aspect. Gezellig eten met studenten in de mensa? Dat ging dus niet. Moe en gefrustreerd van het continue gevecht om woorden te vinden in de klanken, ondanks mijn vermogen tot spraakafzien, ging ik steeds meer sociale situaties mijden. Na mijn propedeuse gaf ik het op.” De geschiedenis herhaalde zich toen ze diergeneeskunde ging studeren. “Nu denk ik wel eens: had doorgezet! Maar toen ben ik weggevlucht. Ik kwam tot een verslagen acceptatie dat ik nooit op een enigszins normale manier zou kunnen meedraaien op sociaal vlak. Telefoneren was onmogelijk en een gesprek voeren was zelfs in een relatief rustige omgeving al een enorm gevecht.”

Grotere wereld

Op haar 29e bleken nieuwe hoortoestellen nauwelijks meer een verbetering op te leveren. “In HOREN (voorloper van Hoormij Magazine, uitgave van NVVS –red.) kwam ik een artikel tegen over een cochleair implantaat. Ik heb erover gesproken met mijn audicien en het balletje ging rollen. In het ziekenhuis bleek dat ik voor een CI in aanmerking kwam. Ik hoefde er niet lang over na te denken: slechter kon het voor mijn gevoel toch niet worden.”

Vanaf het allereerste moment dat het CI aan ging, ging alles van een leien dakje voor Kirsten. De revalidatie verliep vlekkeloos en inmiddels scoort ze ook zonder spraakafzien goed in gehoortesten. “Mijn wereld werd in alle opzichten groter.”

Dragrace-coureur

Haar man Henk steunde Kirsten tijdens het hele revalidatieproces. Ze deelden al een gezamenlijke liefde voor klassieke Amerikaanse auto's, maar na haar CI ging Kirsten mee naar dragraces.

“Sinds 2013 ben ik zelfs coureur van SuzyQ: een Plymouth Cuda dragracer uit 1970 met een 1200 pk Chrysler blower motor.” Het luidruchtige racemonster staat voor Kirsten symbool voor rust en controle. “Als ik met mijn brandwerende pak en helm op ingesnoerd zit in mijn auto, kan ik niets meer horen.”

Mijn CI en hoortoestel kan ik niet dragen in mijn strakke racehelm. Op dat moment zit ik juist heel bewust en rustig in mijn auto. Door spraakafzien kan ik Henk en de mensen om mij heen toch begrijpen. En als de motor start, voelt SuzyQ als een verlengstuk van mijzelf. Mens en machine zijn één.”

Razendsnelle ontwikkeling

“Dankzij mijn CI heb ik een razendsnelle persoonlijke en sociale ontwikkeling meegemaakt. Voor het eerst heb ik een fijne groep vrienden, waar ik op een ontspannen manier mee kan omgaan. Telefoneren is geen probleem en ik zie niet meer op tegen verjaardagen of andere sociale situaties. Het is heerlijk dat ik me nu druk kan maken over welke jurk ik naar een feestje aantrek, in plaats van me zorgen te maken of ik de mensen daar wel kan verstaan. Ik werk zelfs in een kledingwinkel, waar veel interactie is met klanten.”

Bewustwording kweken

Kirsten wil haar sport gebruiken om mensen bewust te maken van gehoorverlies, de gevolgen ervan en hoe het te voorkomen. “Op dragrace-evenementen worden flink wat decibellen geproduceerd. Niet iedereen gaat daar bewust mee om. Bij mijn eigen team hamer ik op het dragen van gehoorbescherming. Maar ik zie veel bezoekers, ook kinderen, zonder gehoorbescherming. Door bewustwording te kweken van het gevaar van harde geluiden hoop ik te voorkomen dat anderen gehoorbeschadiging oplopen. Daarom wil ik ook heel graag een sponsor aantrekken uit de wereld van slechthorendheid.”

Gelukkig

“Dragracer is mijn manier om mijn verhaal te vertellen. Het kan een stimulans zijn voor mensen die dagelijks hetzelfde gevecht moeten voeren als ik altijd heb gedaan.

Als door mijn sport en mijn verhaal iemand besluit tot een intakegesprek voor een CI, of het volgen van een cursus spraakafzien, dan is mijn doel al bereikt. Ieder stapje dat je als slechthorende onderneemt om beter in je vel te zitten, minder sociaal geïsoleerd te zijn en uiteindelijk je levensdoelen te bereiken, is er één. In dit geval gaat het niet alleen om de reis, maar zeker ook om de bestemming.

Op 33-jarige leeftijd kan ik eindelijk zeggen dat ik ben geworden wie ik wil zijn. Mijn slechthorendheid is niet langer mijn identiteit. Ik ben nu iemand met een gelukkig en rijk leven, die toevallig een CI en hoortoestel draagt.”

Horen is een genot! Leven met een cochleair Implantaat, door Lydia Hagoort

Lydia Hagoort miste ongeveer 5 jaar geleden, op haar zoektocht over cochleaire implantatie, een boek met ervaringen en informatie hierover. Na haar implantatie ging ze de uitdaging aan en schreef er zelf een! 'Horen is en genot!' is een hoofdstuk uit het boek van Lydia Hagoort met dezelfde titel.

Ze vraagt zich af: 'zou ik zoveel plezier hebben in horen als ik niet de stilte ervaren had?' Het belangrijkste is om stemmen te horen en kunnen verstaan wat er gezegd wordt! Voordat ze bovengenoemde ervaring kon verwoorden neemt ze de lezer mee in haar traject voor een cochleair implantaat. Heel beeldend zijn de beschrijvingen van het slechter gaan horen, naar het doof worden tot aan het kiezen voor een cochleair implantaat.

Het zoeken naar goede informatie en ervaringen inspireerde haar om dit boek te schrijven. En dat is gelukt, haar persoonlijke verhaal wordt aangevuld, op fraai gekleurde pagina's, met feitelijke informatie over bijvoorbeeld de operatie, de CI-centra, de revalidatie. Omdat voor iedereen de CI-ervaringen anders zijn heeft Lydia nog een vijftal andere CI-gebruikers geïnterviewd. Alle vijf de geïnterviewden zijn blij met hun CI, het 'weer kunnen horen' opende voor eenieder nieuwe perspectieven.

U kunt het boekje bestellen bij Lydia via het e-mail adres lydiahagoort@gmail.com. Het boekje kost € 15,- inclusief verzending. Betaling per bank NL68INGB0003935929. Zonder verzending is de prijs € 9,75.

DL-Coil voor de SONNET audioprocessor

De **SONNET audioprocessor** is beschikbaar met de nieuwe **DL-spoel**. Deze nieuwe spoel is voorzien van een LED verbindingscontrole-indicator, waardoor u in één oogopslag kunt zien of er verbinding is met het implantaat.

Ideaal dus voor kinderen én hun ouders. Bovendien heeft de DL-spoel duurzame kabels met een kabelaanluiting met vergrendeling voor kinderen. De spoel heeft vijf magneetsterktes voor een optimale verbinding en draagcomfort. De verwisselbare afdekkapjes zijn beschikbaar in **12 verschillende kleuren**.

WaterWear

De WaterWear is een volledig waterbestendig hoesje voor een MED-EL **RONDO**, **OPUS 2** of **SONNET** audioprocessor.

Of u als CI drager nu een duik neemt in het zwembad of in de zee: de WaterWear maakt het dragen van een audioprocessor in water mogelijk. De WaterWear is ontwikkeld om in elke situatie optimaal te kunnen horen, of het nu zoet, zout of chloorwater betreft. Elke watersport is mogelijk. In een verpakking zitten drie hoesjes, en elk hoesje kan driemaal gebruikt worden.

De audioprocessor wordt water- en luchtdicht in de WaterWear opgeborgen. Zowel accu's, zilveroxide of 675 alkaline batterijen kunnen gebruikt worden in combinatie met de WaterWear.

Neem voor meer informatie over de DL-Spoel en WaterWear een kijkje op www.medel.com.

In Sync met natuurlijk horen

MED^oEL

MED-EL BE

Lambroekstraat 5A – Bloomz
1831 Diegem, België
office@be.medel.com
Tel: +32 (0)2 892 80 25

MED-EL NL

Weverstede 51b
3431 JS Nieuwegein
office@nl.medel.com
Tel: +31 (0)85 76 00 167

De inhoud van dit persbericht werd ter beschikking gesteld door de firma MED-EL. ONICI is niet inhoudelijk verantwoordelijk.

The Ear Foundation organiseert voor de 6de keer de Europese vriendschapsweek voor jongeren met een cochlear implantaat

The Ear Foundation uit Nottingham organiseert in de maande juli voor de 6de keer de ‘**European Friendship Week**’ in de St John’s School for the Deaf in North Yorkshire. Deze week richt zich t specifiek dat jongeren tussen 12 en 18 jaar met een cochleair implantaat. Deze week wordt mee gesponsoord door de Europese Associatie van Cochlear Implantaat gebruikers (EURO-CIU).

Vanuit ieder land dat lid is van EURO-CIU mogen 4 jongeren en 1 volwassene deelnemen. Dit jaar hebben volgende landen reeds ingeschreven: **Denemarken, Finland, Duitsland, Hongarije, Spanje, Turkije, Noorwegen en Groot Britannië.**

Vanuit België is er de voorbije jaren al 1 maal deelgenomen met een groepje jongen, maar vanuit Nederland nog nooit. Hopelijk komt daar in de nabije toekomst verandering in, want de jongeren die al hebben deelgenomen beschrijven dit achteraf als een onvergetelijke belevenis.

Zo staat dit jaar een bezoek gepland aan de historische stad York en een wandeling langs de Engels kuststrook ‘Robin Hood Bay’. Daarnaast wordt er een Europese ‘Got Talent’ avond georganiseerd en natuurlijk nog vele andere leuke activiteiten op vlak van sport, spel, theater, geschiedenis en cultuur. Natuurlijk is de topic communicatie een rode lijn door de hele week, waarbij er veel gelachen en plezier gemaakt wordt.

In onze volgende Nieuwsbrief zul je het verslag kunnen lezen van deze jongerenweek en we hopen natuurlijk dat in Juli 2017 ook een Belgische en/of Nederlandse delegatie zal aanwezig zijn.

Samen vormen we een Cochlea

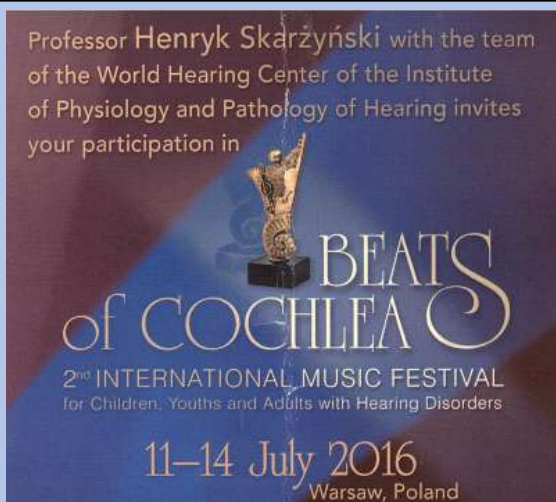
Bezoek aan York

Groep in drama studio, jongerenweek juli 2015

2de Internationaal Muziekfestival 'Beats of Cochlea' voor CI-gebruikers te Warschau

11-14 juli 2016

Vorig jaar werd door het team van **Professor Skarzynski van het 'World Hearing Center** en het Instituut voor fysiologie en pathologie van het gehoor' voor de eerste maal het muziekfestival 'Beat of Cochlea' voor CI-gebruikers in Warschau georganiseerd en dit met zeer groot succes.

Op 11 juli zal de **2de editie** van dit muziekfestival beginnen met de selecties, want dit jaar hadden niet minder dan 150 kandidaten van over de hele wereld ingeschreven. Op basis van ingestuurde video-opnames heeft een deskundige vakjury onder leiding van Prof. Zimak van de Poolse Chopin Universiteit voor muziek, 30 kandidaten overgehouden.

Het betreft deelnemers uit: Canada, China, Columbia, Duitsland, Ecuador, Georgië, Hongarije, India, Italië, Kazakstan, Mexico, Nederland, Oostenrijk, Polen, Rusland, Slovaakse, Spanje, Turkije, Oekraïne en de Verenigde Staten. Ze zijn tussen 10 en 75 jaar en vertegenwoordigen allerhande muziekgenres. Het belooft dan ook een prachtig en varieert optreden te worden.

Voor een impressie van het eerste muziekfestival dat vorig jaar plaatsvond, moet je even kijken op: www.festiwal.ifps.org/pl/en.

Het festival zal 3 dagen duren: 11 juli is een vrije oefendag voor de deelnemers om zich aan te passen aan het muziektheater aan de Chopin Universiteit en aan de omgeving. 12 juli zijn de audities en 's avonds worden de 12 finalisten bekend gemaakt die op 13 juli 's avonds mee mogen doen aan het Finaal Concert.

Natuurlijk zal er tussendoor nog tijd genoeg zijn om de stad en andere bezienswaardigheden in de omgeving te bezoeken of om op 14 juli deel te nemen aan een **Internationale wetenschappelijk congres over 'Implanteerbare hoorapparaten en muziek'**.

Dit congres combineert workshops, met lezingen van genodigde gastsprekers, rond de topic 'muziek en implanteerbare hoorapparaten'. Meer informatie over deze conferentie kun je vinden op: <http://symposium.ifps.org/pl/en/>.

Europese congres voor dovenleerkrachten op 20-21 oktober 2016 in Luxemburg

FEAPDA (Fédération Européenne des Associations de Professeurs de Déficiants Auditifs), de Europese overkoepelende organisatie van leerkrachten die werken in het slechthorenden en dovenonderwijs organiseert op **20-21 oktober 2016** hun tweejaarlijks congres in Luxemburg. In het verleden waren dit geen publieke congressen, maar konden de verschillende landen die lid waren van Feapda enkele personen afvaardigen. Maar nu zal dus voor de eerste keer het congres opengesteld worden voor iedereen die werkzaam in het slechthorenden- en dovenonderwijs, zowel in het buitengewoon als in het gewoon onderwijs, want de grote topic van het congres is 'inclusie van dove leerlingen'. Meer informatie over dit congres kun je vinden op volgende website: <http://www.feapdacongress2016.lu/>.

Symposium t.g.v. 5 jaar Hearing & Implants KNO Radboud UMC, Nijmegen 'CI bij kinderen' donderdag 13 oktober 2016

Het CI centrum voor kinderen is het knooppunt waar alle wegen samen komen rondom de zorg en het onderwijs van dove en ernstig slechthorende kinderen. Vanuit hier volgt elk kind met zijn ouders zijn eigen weg, gesteund door onder andere leerkrachten, gezinsbegeleiders, ambulante begeleiders en logopedisten. Welke mogelijkheden hebben deze betrokken begeleiders rondom de verschillende routes van de kinderen? En welke zorgen zien ze? Wat zijn gezamenlijke doelen in de begeleiding van kinderen met CI?

Het congres is **bedoeld voor** professionals die werkzaam zijn met dove en slechthorende kinderen, op het gebied van gehoor, taal en sociaal emotionele aspecten.

Sprekers:

Connie Mayer (Canada)	Leesvaardigheden van dove kinderen
Maria Huber (Oostenrijk)	Schoolse ontwikkeling en gedrag bij kinderen met CI
Leo De Raeve (ONICI België)	Onderwijs, visie en praktijk in Vlaanderen
Annet de Klerk (Kentalis Talent)	Onderwijs en begeleiding, visie en praktijk bij Kentalis Talent
Sue Archbold (UK)	Taal-denk relaties bij kinderen met CI

Meer praktische informatie en inschrijven kan je vinden via de [website van Hearing & Implants](#).

OPCI-contactdag in Heythuysen (L)

Zaterdag 17 september 2016

Bron: Stichting Hoormij Nieuwsbrief, 22 juni 2016

Wederom wordt er dit jaar een OPCI-contactdag georganiseerd in restaurant 'De Busjop' te Heythuysen. Deze dag is bedoeld voor mensen met een cochleair implantaat (CI) en voor hen die een CI overwegen. Ook de ouders van kinderen met een CI en die kinderen zelf zijn van harte welkom. Het thema is: "Wat zit er allemaal in mijn CI koffer en wat kan ik ermee?".

Voor degenen die OPCI nog niet kennen; OPCI staat voor Onafhankelijk Platform Cochleaire Implantatie en is het samenwerkingsverband van de belangenorganisaties voor doven en slechthorenden in Nederland. OPCI geeft voorlichting, organiseert lotgenotencontact en behartigt de belangen van mensen met een CI (www.opciweb.nl). Deze contactdag wordt georganiseerd door Geert Hanssen (contactpersoon van OPCI regio Maastricht).

De vertegenwoordigers van de CI merken Cochlear, Advanced Bionics, MED-EL en Oticon Medical zullen deze middag met een stand aanwezig zijn en aan hun eigen doelgroep uitleg geven over de hulpmiddelen die in het koffer zitten. Tevens zijn de leveranciers van Phonak-Comfort Audio, Multi Care Systems en GN ReSound met hun eigen informatie aanwezig.

Wanneer: Zaterdag 17 september 2016

Tijd: Inloop vanaf 13.00 uur, het programma is van 13.30 uur - 17.00 uur, daarna afsluiting met een heerlijk buffet.

Voor wie: voor iedereen met een CI en mensen die een CI overwegen, ouders van kinderen met een CI, partners, maar ook mensen die om een andere reden betrokken zijn bij het onderwerp CI.

Waar: Restaurant 'De Busjop', Busschopsweg 9, 6093 AA Heythuysen, www.debusjop.nl. 'De Busjop' is goed bereikbaar met de auto en het openbaar vervoer.

Prijs: De kosten van deze dag zijn € 17,50 per persoon. Voor een kind betaal je € 7,50. Dit is inclusief koffie, gebak en een overheerlijk buffet.

Aanmelden: Je kunt je per e-mail aanmelden tot 9 september 2016, via peter.helmhout@opciweb.nl. Vermeld in de e-mail duidelijk je naam, adres en het aantal personen. De aanmelding is pas definitief na ontvangst van je deelnemersbedrag. Je kunt het bedrag overmaken op rekeningnummer NL82RABO0300773269 ten name van de Stichting Hoormij onder vermelding van CI-contactdag Heythuysen. Meld je op tijd aan want: vol is vol.

Vragen: Heb je nog vragen over de dag, dan kun je contact opnemen met Geert Hanssen (contactpersoon OPCI regio Maastricht) Wingerdstraat 9, 6093 AG Heythuysen, e-mail: geert.hanssen@opciweb.nl.

OPCI zorgt ervoor dat er een schrijftolk/ gebarentolk aanwezig is.

Het eerste cochleair implantaat systeem van Oticon Medical waarbij het beste van een hoortoestel gecombineerd wordt met cochleaire implantaattechnologieën.

Oticon Medical introduceert het Neuro Systeem - een innovatief nieuw cochleair implantaat systeem dat de meest geavanceerde methode van geluidsverwerking ondersteunt voor een beter luisterervaring. Het eerste CI-systeem dat de naam van Oticon Medical draagt, haalt profijt uit de kracht van de organisatie op vlak van implanteerbare technologieën; meer dan 100 jaar deskundigheid in de hoorzorg en tientallen jaren praktische ervaring en kennis met cochleaire implantaten. Het Neuro Systeem bestaat uit een innovatief nieuw implantaat, een unieke benadering van geluidsverwerking en speciaal ontworpen fitting software ter ondersteuning van de nieuwe systeem functies.

Een ultra-compact implantaatontwerp

"Het ultra-compacte Neuro Zti implantaat is een innovatief, toekomstbestendig technologisch platform," aldus Jes Olsen, President, Oticon Medical. "De Neuro Zti is voorzien van een geheel nieuw chip-ontwerp dat flexibel en krachtig genoeg is voor gebruik in combinatie met de huidige en toekomstige geavanceerde geluidsverwerking van Oticon Medical. Daar het ultra-kleine implantaat gepaard gaat met het enige op de markt zijnde geïntegreerde fixatiesysteem resulteert dit in de kleinste chirurgische oppervlakte wat de ingreep zo efficiënt en veilig mogelijk maakt."

Gecoördineerde adaptieve verwerking

De Neuro One geluidsprocessor is gebouwd op het geavanceerde Inium-platform en biedt gecoördineerde adaptieve verwerking; een innovatieve manier om hoortoesteltechnologie te integreren in Neuro signaalverwerking. De hoortoesteltechnologie in de voorbewerking communiceert met technologieën in de nabewerking om het elektrische dynamische bereik en spraakperceptie zal optimaliseren. Deze automatische coördinatie wordt aangestuurd door de omgeving om gebruikers in alle luistersituaties een maximale spraakverstaanbaarheid te geven.

"Bij Oticon Medical zijn wij ons bewust dat geluid ertoe doet en wij verrichten aanzienlijke inspanningen m.b.t. signaalverwerking, geluidskwaliteit en klinische resultaten voor onze gebruikers," legt Olsen uit. "Als gebruikers voor Oticon Medical kiezen, kiezen ze voor een levenslange partner die zich inzet om oplossingen te leveren die de kwaliteit van het leven nu en in de toekomst verbetert."

"Because sound matters" is de belofte die alle aspecten van onze onderneming raakt. Waar u Oticon Medical ook tegenkomt, er staat er altijd een ervaren professional voor u klaar die uw behoeften en resultaten voorop stelt en ernaar streeft dat iedere patiënt het kostbare geschenk van het gehoor krijgt. Om deze belofte en onze ambitie waar te maken, hebben we vijf focusgebieden opgesteld waar onze passie en inzet samenkomen:

- [Patiënten begrijpen](#)
- [Toonaangevend onderzoek en kennis](#)
- [Innovatieve en bewezen technologie](#)
- [Klinische ondersteuningsmiddelen](#)
- [Wereldwijde service en ondersteuning](#)

Deze focus garandeert dat iedereen met een gehoorprobleem een optimale oplossing krijgt. Omdat we begrijpen hoeveel geluid ertoe doet.

Deze productinformatie werd ter beschikking gesteld door Oticon Medical. ONICI is niet inhoudelijk verantwoordelijk.

Melonie Gregory, nieuwe CEO van The Ear Foundation-Nottingham

We hebben vanuit ONICI al sinds de oprichting in 2002 een goede samenwerking met The Ear Foundation (TEF) uit Nottingham. Jaarlijks organiseren we samen in Vlaanderen of Nederland één à twee studiedagen en **Sue Archbold** was hierop al vaak gastspreker. De laatste jaren, sinds zij CEO werd van the Ear Foundation, gebeurde dat wat minder, maar de eerste 10 jaar was zij bijna jaarlijks onze gast.

Maar per 1 oktober 2016 gaat Sue Archbold met pensioen en na een uitgebreide selectie werd Melanie Gregory als haar opvolgster verkozen. **Melonie Gregory** zal op 1 augustus 2016 in dienst komen bij TEF, zodat Sue Archbold haar nog 3 maanden kan opleiden.

Melanie is van opleiding logopediste en audiologe en heeft reeds 20 jaar ervaring in de begeleiding van dove en slechthorende kinderen en volwassenen, vanuit het Ida Institute. Dit is een non-profit organisatie gesponsord vanuit de Oticon Foundation-Denemarken.

Samen met het afscheid van Sue Archbold, zal ook de voorzitter van de Raad van Bestuur van The Ear Foundation, John Atkins, afscheid nemen van TEF. Zijn vervanger is op dit moment nog niet gekend.

Foto: Euro-CIU Newsletter, juni 2016

Sue Archbold Chief Executive van The Ear Foundation, John Atkins, afscheidnemend voorzitter van The Ear Foundation en de nieuwe CEO Melanie Gregory

12de EURO-CIU symposium zal volgend jaar plaatsvinden in Helsinki op 20-21 april 2017

De Finse CI-gebruikers organisatie LAPCI zal op 20-21 april 2017 het 12de Euro-CIU symposium organiseren in Helsinki. **Topics** die op dit symposium zullen behandeld worden zijn: toegankelijk onderwijs voor iedereen, muziek en cognitieve ontwikkeling, meertaligheid in gezinnen met CI-kinderen, revalidatie voor kinderen en volwassenen, financiering gezondheidszorg en lotgenotenondersteuning.

Hou de datum al vast maar vrij en meer informatie kun je vinden op: www.lapci.fi/euro-ciul7.

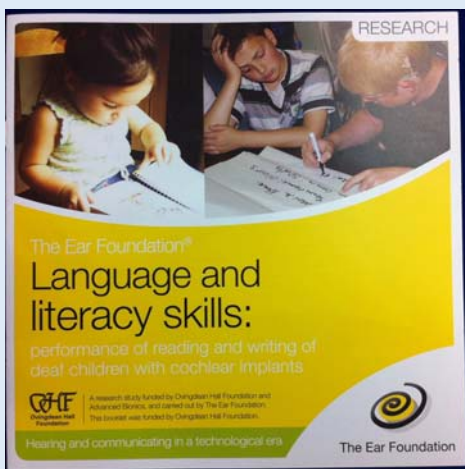
CRIDE rapport 2015 over onderwijs aan leerlingen met een gehoorverlies toont opvallende resultaten

CRIDE, het Consortium for Research in Deaf Education heeft in 2015 voor de 5de maal een enquête gehouden over het personeel en het onderwijs aan kinderen met een gehoorverlies in Engeland. Hier een samenvatting van de resultaten:

- Er zijn in Engeland 41377 leerlingen met een gehoorverlies of een stijging met 2% ten opzichte van het schooljaar voordien;
- 85% van de leerlingen volgt gewoon onderwijs. Slechts 3% volgt speciaal dovenonderwijs en 12% volgt speciaal onderwijs van een ander type;
- 21% heeft een bijkomende beperking naast het gehoorverlies;
- van de totale groep kinderen met een gehoorverlies draagt 85% hoorapparaten, 8% een cochleair implantaat en 3% een beengeleidingstoestel;
- 86% communiceert thuis in een gesproken taal en 10% gebruikt gebaren (meestal ter ondersteuning van de gesproken taal);
- 13% spreekt thuis een andere taal dan Engels;
- er zijn 1154 dovenleerkrachten tewerkgesteld, van wie 88% voltijds;
- daarnaast werken nog 1455 andere specialisten (logopedisten, maatschappelijk werker, psycholoog,...) in de onderwijsbegeleiding van leerlingen met een gehoorverlies, voornamelijk in de begeleiding van leerlingen in het gewone onderwijs.

Een cochleair implantaat zorgt voor een betere leesontwikkeling van dove leerlingen, is het resultaat van een recent onderzoek

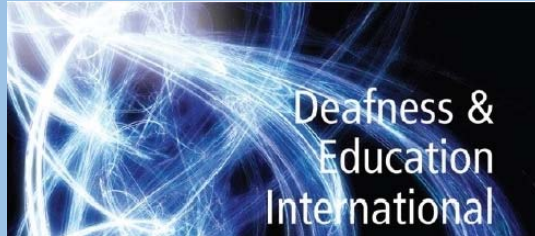

Recent werd door The Ear Foundation uit Nottingham een onderzoek uitgevoerd naar het begrijpend lezen en dit bij 33 CI-leerlingen tussen 9-16 jaar, waarvan de meesten gewoon onderwijs volgden en in gesproken taal communiceerden.

- De resultaten tonen dat 88% kon lezen op een niveau vergelijkbaar of hoger dan hun horende klasgenoten. -44% haalde zelf een niveau hoger dan het gemiddelde van hun horende leeftijdsgenoten.
- De beste resultaten werden behaald door leerlingen die jong geïmplanteerd werden en 2 implantaten droegen.
- Daarnaast bleek er een grote samenhang te zijn tussen lees- en schrijfvaardigheden.

Meer informatie over dit onderzoek kun je vinden in het eindrapport te je kan terugvinden op de website van The Ear Foundation: <http://www.earfoundation.org.uk/research/current-research/literacy-study> en in een publicatie <http://dx.doi.org/10.1080/14643154.2016.1155346>.

Het Brits-Australische tijdschrift 'Deafness & Education International' doet een oproep om meer artikels in te sturen vanuit de praktijk

Deafness & Education International was bij aanvang een Brits-Australisch tijdschrift voor professionals die betrokken zijn met het onderwijs aan dove en slechthorende kinderen. Het werd opgestart door de BATOD (British Association of Teachers of the Deaf) en NAATD (National Australian Association for Teachers of the Deaf).

Maar het tijdschrift is ondertussen uitgegroeid tot een Internationaal tijdschrift over onderwijs en begeleiding van leerlingen met een gehoorverlies. Bijdragen kunnen handelen over een reeks topics zoals: linguïstiek, onderwijs, sociaal-emotionele ontwikkeling, gesproken taal, gebaren taal, cochleaire implantaten, audiologische topics, Dovencultuur,...

Het tijdschrift verwelkomt zowel bijdragen vanuit goede dagelijkse praktijk als wetenschappelijk onderzoek, als gevalstudies.

Heb je interesse om een artikel te schrijven, lees dan eerst de richtlijnen voor auteurs op de website: <http://explore.tandfonline.com/cfp/ed/call-for-papers/dei-call-for-papers-2016>.

Kentalis ontwikkelt 'Het Leeshuis': een website om samen te leren lezen als je kind doof of slechthorend is

Leren lezen verloopt bij slechthorende en dove kinderen anders dan bij horende kinderen. Ouders willen hun dove of slechthorende kind hier thuis graag bij helpen, maar hebben dan specifieke tips nodig. Zorg- en onderwijsorganisatie Kentalis heeft daarom samen met ouders 'Kentalis Leeshuis' gemaakt, een website vol tips en ideeën voor leesactiviteiten.

Site voor ouders vol tips

Op de nieuwe website www.kentalisleeshuis.nl lezen en zien ouders hoe zij de leesontwikkeling van hun dove of slechthorende kind kunnen stimuleren. De site staat volvoorbeeldfilmpjes en tips over speelse leesactiviteiten in en om het huis. Het gaat niet om algemene tips over leren lezen, maar heel specifiek over wat dove en slechthorende kinderen op dit gebied nodig hebben. Op de site staat ook informatie, bijvoorbeeld over het gebruik van gebaren, het vergroten van de woordenschat, en het gebruik van handige apps en geschikte boeken voor deze kinderen.

Leren lezen als je niet goed hoort

Omdat dove kinderen veel auditieve informatie missen, is leren lezen vaak minder gemakkelijk dan voor horende kinderen. Het is belangrijk dat zij extra ondersteuning krijgen op dit gebied. Ouders hebben een belangrijk rol bij de leesbevordering. Zij kunnen hun kind thuis op een leuke, speelse manier helpen bij het leren lezen.

Voor en door ouders

Ouders en leerlingen van Kentalis Talent, een speciale school voor dove en slechthorende kinderen in Vught, hebben meegewerkt aan de website. Zij vinden het belangrijk dat de informatie voor alle ouders van dove en slechthorende kinderen beschikbaar is. De ouders en leerlingen zijn te zien in veel van de filmpjes. Het Leeshuis is één van de drie genomineerden voor de Siméa Innovatieprijs 2016.

Liesbeth Vanormelingen promoveerde aan de Universiteit Antwerpen over: ‘Kindgerichte spraak’ en ‘taalontwikkeling’ en de impact van de socio-economische omgeving.

Op 30 mei 2016 promoveerde **Liesbeth Vanormelingen** aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte, Departement Taalkunde van de Universiteit Antwerpen met een proefschrift genaamd ‘Child-directed speech and language development: hearing children of different socio-economic statuses and deaf children with a cochlear implant’.

Wij geven u hier even de samenvatting van dit doctoraat weer, zoals het in haar proefschrift is terug te vinden van p. 207-210.

Deze doctoraatsverhandeling behandelt de relatie tussen kindgerichte spraak en de taalontwikkeling van deze kinderen. Het doel van dit project was driedelig: (1) verschillende karakteristieken van kindgerichte spraak onderzoeken, (2) verschillende karakteristieken van de spraak- en taalontwikkeling van kinderen analyseren en (3) de invloed van de spraak van de moeders op de taalverwerving van de kinderen bestuderen.

Drie groepen kinderen en hun moeders namen deel aan het onderzoek: normaalhorende (NH) kinderen van middelhoge socio-economische klasse (mhSES- kinderen, n=30), doof geboren kinderen met een cochleair implantaat uit de middelhoge socio-economische klasse (CI-kinderen, n=101, en normaalhorende kinderen uit de lage socio-economische klasse (lowSES-kinderen, n=9). Data van spontane interacties tussen moeders en kinderen werden verzameld. De video-opnames in de mhSES- en lowSES-gezinnen vonden maandelijks plaats tussen de leeftijd van 6 en 24 maanden. De CI-kinderen, die hun cochleair implantaat kregen tussen 5 en 20 maanden, werden gevolgd van het moment dat ze geïmplanteerd werden tot 30 maanden post-implantatie. Met deze doctoraatsverhandeling willen we de volgende onderzoeksvragen beantwoorden: (1) Heeft de hoorstatus of socio- economische status van het kind een invloed op de input -- en meer algemeen de taalkarakteristieken- van de moeder? (2) is de taalontwikkeling van kinderen die verschillen in hoorstatus of socio-economische status hetzelfde? (3) is er een link tussen de karakteristieken van de input van de moeder en de aspecten van de taalverwerving van de kinderen?

Het onderzoek beschreven in deze doctoraatsverhandeling, is corpus- gebaseerd. Daarom geven we extra aandacht aan de beschrijving van de mhSES-, CI- en lowSES-corpora in Hoofdstuk I. Omdat de data van de lowSES-kinderen werden verzameld in het kader van dit project, leven we een uitgebreide beschrijving van hoe de dataverzameling verliep, van de kinderen en van hun thuissituatie. Aangezien het annoteren van deze data een zwaar en tijdrovend werk was, is er een noot over tijdsinvestering toegevoegd .

De spraakzaamheid en spreeknelheid van zowel moeders als hun NH- en CI- kinderen worden geanalyseerd in Hoofdstuk 2. Moeders van NH- en CI-kinderen zijn even spraakzaam en praten ongeveer even snel. Hun kinderen daarentegen verschillen wel substantieel van elkaar. CI-kinderen zijn spraakzamere, maar tragere sprekers. Naarmate ze ouder warden, benaderen de CI-kinderen de spreeknelheid van NH-kinderen en worden ze dus heel vergelijkbaar met hun normaalhorende leeftijdsgenoten. We onderzochten tevens de invloed van de input van de moeders op omvang van de cumulatieve woordenschat van hun kinderen. Enkel hg!.ga. beurten van de moeder was een positieve voorspeller: de woordenschat van de kinderen is groter wanneer de moeder vaker haar beurt neemt in de conversatie.

Bovendien was de totale spreektijd (i.e. de som van de duur van alle uitingen, zonder pauzes) een negatieve voorspeller voor de woordenschat van de CI-kinderen. Dit wijst er mogelijk op dat CI-kinderen een probleem hebben met het verwerken van de spraak die ze horen.

In Hoofdstuk 3 gaan we na of ouders van NH- en CI-kinderen even frequent reageren op de uitingen van hun kinderen. De kwantiteit van de reacties van de moeders (responsiviteit) werd onderzocht in de prelexicale fase, waarin kinderen enkel precanonieke en canonieke vocalisering produceren, en de vroeglexicale fase, waarin kinderen woordjes beginnen te produceren. Moeders van CI-kinderen reageren vaker op de uitingen van hun kind dan moeders van NH-kinderen, maar het type vocalisering was een belangrijke trigger voor alle ouders. Toch was er ook heel veel variatie tussen de moeders.

In Hoofdstuk 4 analyseren we zowel de spraakzaamheid als de responsiviteit in de moeders die verschillen in socio-economische klasse. Moeders uit de lage socio-economische klasse zijn minder spraakzaam en reageren significant minder op de uitingen van hun kinderen in vergelijking met moeders van mhSES-kinderen. Ze incorporeren de uitingen van de kinderen in dezelfde mate als moeders van mhSES-kinderen, maar ze imiteren de uitingen van hun kinderen veel frequenter zonder extra informatie toe te voegen. Zowel de kwantitatieve (spraakzaamheid) als kwalitatieve (responsiviteit) aspecten van de spraak van moeders blijken dus beïnvloed te zijn door de socio-economische status.

De aanvang van de brabbelfase van de mhSES- en lowSES-kinderen wordt vergeleken in Hoofdstuk 5. Hiervoor wordt de bootstrappingsprocedure gebruikt die voorgesteld werd door Molemans en haar collega's (2012). We onderzoeken aan de hand van deze procedure op welke leeftijd de kinderen die verschillen in socio-economische klasse de brabbelmijlpaal bereiken. Kinderen uit de lage socio-economische klasse bereiken deze eerste talige mijlpaal significant later dan hun leeftijdsgenootjes uit de middelhoge socio-economische klasse. Bovendien gebruiken de lowSES-kinderen minder "echte" consonanten: ze produceren meer glijklanken en minder plosieven, nasalen, fricatieven en liquidae dan hun leeftijdsgenoten uit middelhoge socio-economische klasse.

In Hoofdstuk 6 onderzoeken we de spraakzaamheid in de drie groepen kinderen. Bovendien besteedden we ook aandacht aan de dichtheid van de conversaties, vanuit het standpunt van het kind. De resultaten omtrent spraakzaamheid zijn duidelijk: terwijl lowSES-kinderen minder spraakzaam zijn, blijken CI-kinderen tot op een bepaald ogenblik spraakzamer te zijn dan mhSES-kinderen. Toch was er geen verschil wat betreft het aantal beurten per uur voor mhSES- en CI-kinderen, terwijl het verschil met de lowSES-kinderen significant is: zij nemen minder beurten per uur. Verder tonen onze resultaten aan dat de kinderen uit de drie groepen reageren ongeveer even frequent op de uitingen van hun moeders (al is er wel een marginaal significant effect voor de CI-kinderen), maar naarmate ze ouder worden (effect van leeftijd), zijn lowSES-kinderen minder responsief. Wat de dichtheid van de conversatie betreft is de pauze tussen hun beurt en de voorgaande uiting van hun moeder significant langer (qua duur) in vergelijking met mhSES- en CI-kinderen. LowSES-kinderen lijken dus significant minder dichte conversaties te hebben dan CI en mhSES-kinderen. Ook CI-kinderen geven blijk van suboptimale conversaties: zij overlappen de uitingen van hun moeder veel vaker dan mhSES en lowSES-kinderen.

De conclusies van deze doctoraatsverhandeling hebben zowel klinische als maatschappelijke relevantie. Vooral hoofdstukken 3 en 6 zijn van klinische relevantie, aangezien ze aantonen dat CI-kinderen spraakzamere, maar tragere sprekers zijn dan hun normaalhorende leeftijdsgenoten. Ze hebben bovendien ook minder optimale interacties, aangezien zij vaker de uitingen van hun moeder overlappen. Echter, onze resultaten tonen ook aan dat CI-kinderen, ondanks het feit dat we jonge kinderen onderzoeken, op gelijke hoogte komen met hun normaalhorende leeftijdsgenoten naarmate ze ouder worden. De hoeveelheid input en de hoeveelheid reacties van de moeders van CI-kinderen verschillen van moeder tot moeder, maar is vergelijkbaar met die van moeders van NH-kinderen (hoofdstukken 2 en 3). Bovendien overtreffen de moeders van CI-kinderen de moeders van NH-kinderen door significant vaker te reageren op de uitingen van hun kind (hoofdstuk 3).

Het effect van socio-economische status (SES) op de taalkarakteristieken van de moeders en de kinderen is onderzocht in de hoofdstukken 4, 5 en 6. De resultaten van deze hoofdstukken tonen aan dat moeders van lowSES-kinderen significant minder input geven en dat ze minder reageren op de uitingen van hun kinderen. Deze verminderde input heeft zijn weerslag op de output van de kinderen: lowSES-kinderen zijn minder spraakzaam, bereiken de eerste talige mijlpaal (brabbelonset) significant later en hebben minder dichte conversaties. Omdat deze kinderen de eerste belangrijke talige mijlpaal later blijken te bereiken, zouden er maatregelen genomen moeten worden om zowel de ouders als kinderen uit de lage socio-economische klasse te helpen.

FENAC publiceert 'Gehoor in onderzoek 2015'

Gehoor in Onderzoek is een initiatief van het HoorPlatform en wordt financieel en organisatorisch mogelijk gemaakt door ondersteuning vanuit de Federatie van Nederlandse Audiologische Centra (FENAC). De jaarlijks verschijnende brochure 'Gehoor in Onderzoek' biedt een overzicht van al het lopende onderzoek naar gehoor en gehoorandoeningen dat in Nederland plaatsvindt. Het onderzoek wordt ingedeeld in vijf categorieën: fundamenteel onderzoek, preventie, diagnostiek, genezing en behandeling, participatie in de maatschappij.

In deze bundel werden 194 unieke onderzoeken samengebracht en telkens overzichtelijk beschreven. Hiervan zijn niet minder dan 42 onderzoeken specifiek gericht op cochleaire implantatie, wat toch een enorm aantal is.

Wil je even meer gedetailleerd weten welk onderzoek er vandaag de dag in Nederland wordt gedaan op vlak van gehoor, dan kun je de bundel downloaden via de website van FENAC: <https://www.fenac.nl/fenac/gehoor-in-onderzoek/>.

Alhoewel de samensteller enorme inspanningen heeft geleverd om al het lopende onderzoek te achterhalen, kan het toch zijn dat er ergens een onderzoek over het hoofd werd gezien. Moest dit het geval zijn, meldt u dit dan aan via n.vanson@fenac.nl.

Wij vinden het alleszins een prachtig initiatief van FENAC om jaarlijks alle onderzoeken op vlak van gehoor een één leuke brochure overzichtelijk te bundelen.

De 15th International Conference on Cochlear Implants and Other Implantable Auditory Technologies zal van 27-30 juni 2018 in Antwerpen plaatsvinden

Het team van **Prof. Paul Van de Heyning** (UZ-Antwerpen) is er in geslaagd om de organisatie van het grootste congres ter wereld op vlak van cochleaire implantatie en andere implanteerbare hoorapparaten naar Antwerpen te halen in 2018. Noteer dus al vast de data in je agenda. Wij wensen vanuit ONICI het team van Prof. Van de Heyning veel succes met de organisatie.

SAVE THE DATE : 27 - 30 JUNE 2018

Leo De Raeve (ONICI)

kroop het voorbije half jaar weer in de pen

Het voorbije half jaar verschenen weer 3 internationale publicaties waar Leo De Raeve als hoofd- of als co-auteur heeft aan meegewerkt:

1. *De Raeve Leo (2016), Audiology in the Classroom: Modifying the classroom Environment for students who are deaf and hard of hearing'* een publicatie op de website: <http://www.raisingandeducatingdeafchildren.org>

De auteurs van de Amerikaanse website 'Raising and Educating Deaf children' zijn Marc Marschark en Louis Abbate. Het is een website die zich specifiek richt op onderwijs en opvoeding van dove kinderen en leerkrachten en begeleiders van dove kinderen kunnen er vragen stellen aan experts. Marc Marschark en Louis Abbate zoeken telkens een expert om op een vraag te antwoorden. Zo kwamen ze bij Leo De Raeve terecht met een vraag over het belang van de klasomgeving voor dove kinderen (met een CI). Geïnteresseerden kunnen het artikel lezen via: <http://www.raisingandeducatingdeafchildren.org/node/191> .

2. *Vickers D., De Raeve L. & Graham J. (2016), International survey of cochlear implant candidacy, Cochlear Implants International, 17:sup1, 36-41.*

Deze publicatie geeft de resultaten weer van een Internationale enquête naar de verschillen op vlak van audiologische criteria om in aanmerking te komen voor een cochleaire implantatie en dit zowel bij kinderen als bij volwassenen. Uit de reacties vanuit 17 landen bleek dat er een groot verschil is op vlak van selectiecriteria voor uni- en bilaterale implantatie. In 60% van de landen worden één CI voor volwassenen en twee CI's voor kinderen terugbetaald. Landen die het financieel niet zo breed hebben, geven de voorkeur aan CI bij kinderen ten opzichte van volwassenen. Twee CI's voor volwassenen worden slechts in 22% van de landen vergoed. Daarnaast werd vastgesteld dat in sommige landen (b.v. Oostenrijk, Duitsland) een minimum gehoorverlies van 70dBHL wordt vereist, terwijl dit in andere landen (Engeland, België) nog 85-90 dBHL bedraagt. Of dat in sommige landen de ziekenhuizen meer vrijheid krijgen om te beslissen wie best een CI krijgt, terwijl in andere landen voor elke patiënt afzonderlijk door de overheid wordt beoordeeld of een CI zal terugbetaald worden of niet. Er zijn dus zeer grote verschillen tussen de landen, zelfs binnen Europa. In deze publicatie wordt dan ook een oproep te doen om tot meer uniforme Europese selectiecriteria te komen, want anders bestaat de kans dat patiënten binnen Europa gaan shoppen. De publicatie is terug te vinden op:

<http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/14670100.2016.1155809> .

3. *De Raeve Leo (2016), Cochlear Implants in Belgium: Prevalence in Paediatric and Adult Cochlear Implantation, European Annals of Otorhinolaryngology, Head and Neck Diseases, Final version published online: 17-JUN-2016, pp. S57-S60.*

Deze publicatie is eigenlijk de schriftelijke neerslag van een erg gewaardeerde presentatie op het European Symposium on Pediatric Cochlear Implantation (ESPCI) dat in 2015 in Toulouse plaatsvond. Het beklemtoont voornamelijk het grote verschil in Vlaanderen tussen het aantal doofgeboren kinderen die een CI krijgen en het aantal doofgeworden volwassenen die een CI krijgen. Bij de doofgeboren kinderen draagt in Vlaanderen meer dan 90% een CI, terwijl dit bij de doofgeworden volwassenen slechts 6.6% is van de mogelijke kandidaten. Er loopt dus duidelijk iets mis in de informatiedoorstroming en verwijzing van de volwassen CI-kandidaten.

Meer informatie over deze publicatie kun je vinden op:

<http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1879729616300813>.

NOG ENKELE INTERESSANTE WEETJES

• Het voorbije half jaar zijn de verschillende CI-firma's met allerlei nieuwigheden op de markt gekomen. We zetten hier nog even alle informatie op een rijtje die het voorbije half jaar ook via de website van ONICI werd aangekondigd:

- **Nieuwe batterijen voor Naïde CI-processoren van AB:** Advanced Bionics beschikt nu over de PowerCel 110 Mini en PowerCel 170 Mini voor de Naïda CI-processoren! Met de PowerCel Mini verkleint we de Naïda CI Q-series processor significant en biedt het de CI-drager een lichtere processor met meer draagcomfort. De capaciteit van de "mini"-versie is vergelijkbaar met deze van de reguliere PowerCel 110 en PowerCel 170.
- **Naïda CI Q90 spraakprocessor** van AB wordt vanaf 1 mei [ook terugbetaald in België](#)
- **Naïda Bimodale hooroplossing met de Naïda Link:** de nieuwe Naïda bimodale hooroplossing met de Phonak Naïda™ Link is 's werelds eerste hoortoestel dat bidirectioneel streamen over de volle audiobandbreedte mogelijk maakt met de Naïda CI-spraakprocessor van AB. Doordat ze gebruik maken van gedeelde technologie, die is ontstaan uit de samenwerking tussen AB en Phonak, kunnen de Naïda-apparaten met elkaar communiceren; een voordeel dat geen enkele andere combinatie van een hoortoestel en cochleair implantaat kan bieden.
- **Cochlear lanceert nieuwe draadloze microfoons** waardoor zij nu in totaal over 4 draadloze accessoires (Mini Microfoon 2 en 2+, TV streamer en Phone Clip) beschikken. De Mini Microfoon 2 en 2+ vervangen de huidige generatie Mini Microfoons en komen met een aantal belangrijke nieuwe voordelen, [waarvan meer informatie op onze website](#).
- **Phonak lanceert de Roger Table Mic (tafelmicrofoon):** De Roger Table Mic is de ideale oplossing voor grotere groepen omdat deze uit twee losse mic units bestaat die samen een ongekend bereik geven. Door deze flexibiliteit kan de gebruiker nu een veelvoud aan situaties het hoofd bieden. Ook kan het gecombineerd worden met de Roger Pen, waardoor een ijzersterke oplossing ontstaat! Meer informatie over de Roger Table Mic kun je vinden [op onze ONICI website](#) of op www.werkenhoren.nl.
- **Phonak lanceert een nieuwe Roger leerkrachten microfoon:** In de Roger touchscreen Mic zitten automatische microfoons die zich automatisch aanpassen: als de microfoon op tafel ligt, richten de microfoons zich automatisch op de leerling die aan het woord is in de groep. Wordt de microfoon met een nekbus gedragen, zoemt de microfoon in op de **persoon waarmee je in gesprek bent**.
- **MRI-scan mogelijk met SYNCHRONY van MED-EL:** SYNCHRONY van MED-EL is de enige cochleaire implantaat die is goedgekeurd voor hoge-resolutie 3.0 Tesla MRI-scans met de implantaatmagneet op zijn plaats. Dat betekent dat u deze niet operatief hoeft te laten verwijderen en de magneet voor en na uw MRI hoeft te laten vervangen.
- **Nieuwe waterdichte accessoire van MED-EL:** De WaterWear is een volledig waterdicht hoesje voor een MED-EL RONDO, OPUS 2 of SONNET audioprocessor.

Stuur gerust deze "ONICI-NIEUWSBRIEF" naar andere geïnteresseerden. Ook zij kunnen hem aanvragen op de website <http://www.onici.be> (rubriek Nieuwsbrief/Brochures)

Verantwoordelijke uitgever:

ONICI
Leo De Raeve
Waardstraat 9
3520 Zonhoven
België
Tel +32 (0)11 816854
Email info@onici.be
<http://www.onici.be>

BTW: BE 0773 304 685
HRH: 108 891
Reken. nr: BE 96-9793-7102-5005